

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) NR. 153/2013**2018/EØS/60/17**

av 19. desember 2012

om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for krav til sentrale motparter(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽²⁾, særlig artikkel 25 nr. 8, artikkel 26 nr. 9, artikkel 29 nr. 4, artikkel 34 nr. 3, artikkel 41 nr. 5, artikkel 42 nr. 5, artikkel 44 nr. 2, artikkel 45 nr. 5, artikkel 46 nr. 3, artikkel 47 nr. 8 og artikkel 49 nr. 4, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Bestemmelsene i denne forordning er nært forbundet med hverandre ettersom de handler om organisatoriske krav, herunder krav som gjelder oppbevaring av opplysninger og kontinuerlig virksomhet, og tilsynskrav, herunder krav som gjelder marginer, misligholdsfond, kontroller av likviditetsrisiko, kaskadeprinsippet ved mislighold, sikkerhetsstillelse, investeringsretningslinjer, gjennomgåelse av modeller, stresstesting og etterkontroll. For å sikre sammenheng mellom disse bestemmelsene, som bør tre i kraft samtidig, og gjøre det lettere for personer som omfattes av disse forpliktelsene, å få oversikt over og samlet tilgang til dem, er det ønskelig at alle tekniske reguleringsstandarder som kreves i henhold til avdeling III og avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012, samles i én enkelt forordning.
- 2) Ettersom finansmarkedene er verdensomspennende, bør denne forordning ta hensyn til prinsippene for finansmarkedenes infrastruktur (CPSS-IOSCO-prinsippene) som er utarbeidet av Komiteen for oppgjørs- og betalingsystemer (CPSS – Committee on Payment and Settlement Systems) og Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirområdet (IOSCO – International Organization of Securities Commissions), og som fungerer som et globalt referansemål for reguleringskravene til sentrale motparter.
- 3) For at sentrale motparter skal være sikre og solide under alle markedsforhold, er det viktig at de innfører framgangsmåter for forsvarlig risikostyring som behørig dekker alle risikoer de er eller kan bli eksponert for. De risikostyringsstandardene som sentrale motparter faktisk

anvender, bør derfor være strengere enn dem som fastsettes i denne forordning, dersom dette anses hensiktsmessig for risikostyringsformål.

- 4) For å presisere et begrenset antall begreper som forekommer i forordning (EU) nr. 648/2012, og for å fastsette tekniske termer som er nødvendige for å utarbeide denne tekniske standarden, bør flere termer defineres.
- 5) Det er viktig å sikre at anerkjente sentrale motparter fra tredjestater ikke forårsaker forstyrrelser i velfungerende markeder i Den europeiske union. Det er derfor avgjørende å sikre at anerkjente sentrale motparter ikke kan lempe på sine risikostyringskrav slik at de kommer under Unionens standarder, noe som kan føre til tilsynsarbitrasje. Opplysningene som skal framlegges for ESMA om anerkjennelse av sentrale motparter fra tredjestater, bør gjøre det mulig for ESMA å vurdere hvorvidt vedkommende sentrale motpart fullt ut oppfylder gjeldende tilsynskrav i vedkommende tredjestat. Videre bør Kommisjonens fastsettelse av likeverdighet sikre at tredjestatens lover og forskrifter er likeverdige med alle bestemmelsene i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012 og denne forordning.
- 6) For å sikre et tilstrekkelig investorvern kan Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) ved anerkjennelse av sentrale motparter fra tredjestater kreve at det legges fram flere opplysninger enn det som strengt tatt er nødvendig for å vurdere om vilkårene fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012 er oppfylt.
- 7) Ansvar for den løpende vurderingen av om en sentral motpart fra en tredjestat fullt ut oppfylder tilsynskravene i den aktuelle tredjestaten, ligger hos tredjestatens vedkommende myndighet. Opplysningene som skal framlegges for ESMA av en sentral motpart fra en tredjestat som søker om anerkjennelse, skal ikke ha som formål å gjenta vurderingen som er foretatt av tredjestatens vedkommende myndigheter, men å sikre at den sentrale motparten er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndheving i vedkommende tredjestat, og dermed sikre en høy grad av investorvern.
- 8) For at ESMA skal kunne foreta en fullstendig vurdering, bør de opplysningene som framlegges av en sentral motpart fra en tredjestat som søker om anerkjennelse, ledsages av de opplysningene som er nødvendige for å vurdere det løpende tilsynets effektivitet, håndhevingsmyndigheten og tiltakene som treffes av tredjestatens vedkommende myndighet. Disse opplysningene bør gis i henhold til samarbeidsordningen som er opprettet i samsvar med forordning (EU) nr. 648/2012. En slik samarbeidsordning bør sikre at

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 52 av 23.2.2013, s. 41, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 112/2018 av 31. mai 2018 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

⁽¹⁾ Ennå ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

- ESMA underrettes i rett tid om eventuelle tilsyns- eller håndhevingstiltak som er iverksatt overfor den sentrale motparten som søker om anerkjennelse, om eventuelle endringer i vilkårene for godkjenning av den berørte sentrale motparten, og om eventuelle relevante oppdateringer av de opplysningene som den sentrale motparten opprinnelig ga i løpet av anerkjennelsesprosessen.
- 9) Kravene i forordning (EU) nr. 648/2012 til interne risikorapporteringslinjer må presiseres ytterligere slik at det kan innføres en ramme for risikostyring som omfatter strukturen i og rettighetene og ansvarsområdene knyttet til den interne risikostyringsprosessen. Styringsordningene bør ta hensyn til de ulike selskapsrettsordningene i Unionen for å sikre at sentrale motparter opptrer innenfor en forsvarlig rettslig ramme.
 - 10) For å sikre at en sentral motpart innfører hensiktsmessige framgangsmåter for å overholde denne forordning, forordning (EU) nr. 648/2012 og Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1249/2012⁽¹⁾, bør rollen og ansvarsområdene til den sentrale motpartens etterlevelsesfunksjon fastsettes.
 - 11) Det er nødvendig å klart definere styrets og den øverste ledelsens ansvarsområder og å angi minstekrav til styrets funksjon for å sikre at en sentral motparts organisasjonsstruktur setter den i stand til å yte sine tjenester og utøve sin virksomhet kontinuerlig og på en velordnet måte. Det er også nødvendig å opprette klare og direkte rapporteringslinjer for å sikre ansvarlighet.
 - 12) For å sikre en sunn og fornuftig ledelse av en sentral motpart er det viktig at dens godtgjøringspolitikk forhindrer overdreven risikotaking. For at godtgjøringspolitikken skal gi ønsket virkning, bør den på passende vis overvåkes og gjennomgås av styret, som bør nedsette en særlig komité for å føre egnet tilsyn med gjennomføringen av godtgjøringspolitikken.
 - 13) For å sikre at sentrale motparter driver sin virksomhet med nok menneskelige ressurser til å kunne oppfylle sine forpliktelser, at de kan stilles til ansvar for sin virksomhet, og at vedkommende myndigheter har relevante kontaktpunkter hos den sentrale motparten som de fører tilsyn med, bør sentrale motparter minst ha en risikostyringsleder, en etterlevelsleder og en teknologileder.
 - 14) Sentrale motparter bør foreta en tilfredsstillende vurdering av og overvåke omfanget av interessekonflikter hos styremedlemmer som sitter i styret i ulike enheter i eller utenfor den sentrale motpartens konsern. Styremedlemmene bør ikke hindres i å sitte i ulike styrever med mindre dette fører til interessekonflikter.
 - 15) For å kunne ha en effektiv revisjonsfunksjon bør en sentral motpart fastsette ansvarsområder og rapporteringslinjer for sine interne revisorer for å sikre at relevante saker legges fram for den sentrale motpartens styre og vedkommende myndigheter til rett tid. Når en internrevisjonsfunksjon innføres og opprettholdes, bør dens formål, uavhengighet og objektivitet, virkemåte og ansvarsområde, myndighet, ansvarlighet og standarder for utøvelse være klart definert.
 - 16) For at den berørte vedkommende myndighet skal kunne utføre sine oppgaver på en effektiv måte, bør den gis tilgang til alle opplysninger som er nødvendige for å fastslå om den sentrale motparten oppfylder vilkårene for godkjenning. Slike opplysninger bør omgående framlegges av den sentrale motparten.
 - 17) De sentrale motpartenes registre bør gjøre det lettere å få grundig kunnskap om deres kreditteksponering overfor clearingmedlemmer og gjøre det mulig å overvåke den implisitte systemrisikoen. De bør også gjøre det mulig for vedkommende myndigheter, ESMA og relevante medlemmer av Det europeiske system av sentralbanker (ESSB) å foreta en tilfredsstillende rekonstruksjon av clearingsprosessen for å vurdere om de overholder reguleringskravene, herunder rapporteringskravene. Sentrale motparter kan også bruke de registrerte opplysningene i forbindelse med oppfyllelsen av reguleringskrav og forpliktelser overfor clearingmedlemmer og ved tvister.
 - 18) Opplysninger som sentrale motparter innrapporterer til transaksjonsregistre, bør registreres slik at vedkommende myndigheter kan kontrollere at sentrale motparter overholder rapporteringsplikten fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012, og slik at de enkelt får tilgang til opplysninger i tilfeller der disse ikke finnes i transaksjonsregistre.
 - 19) For å sikre hensiktsmessig rapportering fra sentrale motparter bør de samme begrepene som anvendes i forbindelse med rapporteringsplikten fastsatt i artikkel 9 i forordning (EU) nr. 648/2012, også anvendes i forbindelse med kravene om registrering av opplysninger om handler.
 - 20) For å sikre kontinuerlig virksomhet dersom det oppstår forstyrrelser, bør den sentrale motpartens sekundære driftssted befinne seg tilstrekkelig langt unna og geografisk atskilt fra det primære driftsstedet slik at det ikke rammes av den samme katastrofen som kan sette det primære driftsstedet ut av drift. Det bør utarbeides scenarioer for å analysere hvilke virkninger krisehendelser kan ha på kritiske tjenester, herunder scenarioer der en naturkatastrofe setter systemene ut av drift. Disse analysene bør gjennomgås regelmessig.
 - 21) Sentrale motparter er systemrelevante finansmarkedsinfrastrukturer og bør kunne gjenoppta kritiske funksjoner innen to timer, mens reservesystemene helst skal kunne begynne behandlingen umiddelbart etter en hendelse. Sentrale motparter bør også sikre at det er svært lite sannsynlig at data vil gå tapt.

⁽¹⁾ EUT L 352 av 21.12.2012, s. 32.

- 22) Det er viktig at et clearingmedlems mislighold ikke fører til vesentlige tap for andre markedsdeltakere. Det kreves derfor at sentrale motparter, gjennom marginer innbetalt av det misligholdende clearingmedlemmet, minst dekker en relevant del av eventuelle tap som den sentrale motparten har i løpet av stengningsprosessen. For hver klasse av finansielle instrumenter bør det fastsettes regler for den laveste prosentdelen marginene bør dekke. Videre bør sentrale motparter følge visse prinsipper for å avpasse sine marginnivåer etter egenskapene til de enkelte finansielle instrumentene eller porteføljene de clearer.
- 23) Sentrale motparter bør ikke redusere sine marginer til et nivå som setter deres sikkerhet i fare, selv om det er sterk konkurranse. Marginberegningene bør derfor oppfylle særlige krav i sine grunnleggende bestanddeler. I den forbindelse bør marginberegningene ta hensyn til en hel rekke markedsforhold, blant annet stressperioder.
- 24) Det bør fastsettes regler som angir passende prosentdel og tidshorisonter for avviklingsperioden og beregningen av historisk volatilitet. For å sikre at sentrale motparter på en behørig måte styrer den risikoen de eksponeres for, er det hensiktsmessig å ikke fastsette hvilken tilnæringsmåte den sentrale motparten bør benytte når den beregner marginkravene ut fra disse parametrene. Av samme grunner bør sentrale motparter ikke hindres i å benytte forskjellige pålitelige metoder for utarbeiding av porteføljemarginer, og de bør kunne benytte metoder basert på korrelasjoner mellom prisrisikoen for ulike finansielle instrumentene som de clearer, samt eventuelle andre hensiktsmessige metoder basert på tilsvarende statistiske parametere for avhengighet.
- 25) For å fastsette hvor lenge en sentral motpart eksponeres for markedsrisiko i forbindelse med forvaltning av en misligholdende parts posisjon, bør den sentrale motparten ta i betraktning relevante egenskaper ved de finansielle instrumentene eller porteføljen som clearer, for eksempel likviditetsnivå og posisjonens størrelse eller konsentrasjon. Sentrale motparter bør foreta en forsvarlig vurdering av hvor lang tid som trengs for en fullstendig avslutning av en misligholdende parts posisjon etter siste inndrivning av marginer, og av posisjonens størrelse og konsentrasjon.
- 26) For å unngå å skape eller forverre finansiell ustabilitet bør sentrale motparter i størst mulig grad anvende framtidrettede marginmetoder som begrenser sannsynligheten for prosykliske endringer i marginkravene, uten å svekke den sentrale motpartens robusthet.
- 27) Et høyere konfidensintervall er som regel berettiget for OTC-derivater ettersom prisopplysningene om disse produktene kan være mindre pålitelige og det kan foreligge kortere serier av historiske data som eksponeringsestimater baseres på. Sentrale motparter kan klare OTC-derivater som ikke har disse kjennetegnene, men som har de samme risikoegenskapene som børsomsatte derivater, og de bør kunne klare disse produktene på en enhetlig måte uansett hvilken utførelsesmetode som anvendes.
- 28) En egnet definisjon av ekstreme, men mulige markedsforhold er en sentral del av sentrale motparters risikostyring. For å holde de sentrale motpartenes ramme for risikostyring oppdatert, bør ekstreme, men mulige markedsforhold ikke anses som noe statisk, men snarere som vilkår som utvikler seg over tid og varierer på tvers av markeder. Et markedsscenario som er ekstremt, men mulig for én sentral motpart, kan ha liten betydning for en annen. Sentrale motparter bør innføre en solid intern strategiramme for å identifisere markedene som de er eksponert overfor, og bør anvende felles minstestandarder når de definerer ekstreme, men mulige markedsforhold i hvert av disse markedene. De bør også foreta en objektiv vurdering av muligheten for samtidig press i flere markeder.
- 29) For å sikre at det er innført hensiktsmessige og robuste styringsordninger, bør den rammen som en sentral motpart anvender for å identifisere ekstreme, men mulige markedsforhold, drøftes av risikokomiteen og godkjennes av styret. Den bør gjennomgås minst en gang i året, og resultatene av gjennomgåelsen bør drøftes av risikokomiteen og deretter framlegges for styret. Gjennomgåelsen bør sikre at endringer i omfanget og konsentrasjonen av den sentrale motpartens eksponeringer samt utviklingen i markedene der den utøver virksomhet, gjenspeiles i definisjonen av ekstreme, men mulige markedsforhold. Gjennomgåelsen bør imidlertid ikke erstatte den sentrale motpartens løpende vurdering av om dens misligholdsfond er tilstrekkelig sett i lys av utviklingen i markedsforholdene.
- 30) For å sikre effektiv styring av likviditetsrisikoen bør det kreves at sentrale motparter oppretter en ramme for styring av likviditetsrisiko. Denne rammen bør avhenge av hvilken type forpliktelser den sentrale motparten har, og omfatte de verktøyene den har til rådighet for å vurdere hvilken likviditetsrisiko den står overfor, fastslå sannsynlig likviditetspress og sikre at den har tilstrekkelige likvide midler.
- 31) Når den sentrale motparten vurderer om den har tilstrekkelige likvide midler, bør den pålegges å se på midlenes størrelse og likviditet samt disse eiendelenes mulige konsentrasjonsrisiko. Det er viktig at sentrale motparter kan identifisere alle vesentlige former for likviditetsrisikokonsentrasjon i sine midler, slik at deres likvide midler er umiddelbart tilgjengelige ved behov. Sentrale motparter bør også ta hensyn til tilleggsrisikoer som følger av flertallige forbindelser, innbyrdes avhengighet og konsentrasjoner.

- 32) Ettersom likviditeten må være lett tilgjengelig for transaksjoner samme dag, eller til og med for intradagtransaksjoner, kan en sentral motpart anvende kontanter hos den utstedende sentralbanken, kontanter hos kredittverdige forretningsbanker, innvilget kreditt, inngåtte gjenkjøpsavtaler, lett omsettelige sikkerheter som oppbevares i depot, og investeringer som er lett tilgjengelige og kan omsettes i kontanter i henhold til en forhåndsavtalt og høyst pålitelig finansieringsordning, selv under stressede markedsforhold. Slike kontanter og sikkerheter bør bare medregnes som del av forhåndsavtalte likvide økonomiske midler på visse vilkår.
- 33) For å gi sentrale motparter nødvendig oppmuntring til å fastsette forsvarlige krav og holde dette beløpet på et hensiktsmessig nivå samtidig som tilsynsarbitrasje unngås, er det viktig å opprette en felles metode for å beregne og opprettholde et bestemt beløp for avsatte egne midler som en sentral motpart skal ha til bruk når kaskadeprinsippet ved mislighold anvendes. Det er viktig at midler som skal dekke tap ved mislighold, holdes atskilt fra og har en annen funksjon enn den sentrale motpartens minstekapitalkrav, som dekker andre risikoer som den sentrale motparten kan være eksponert for.
- 34) For å sikre likeverdige vilkår for sentrale motparter er det viktig at de anvender en ensartet metode for å beregne egne midler som skal brukes når kaskadeprinsippet ved mislighold anvendes. Det å la sentrale motparter få anvende metoder som ikke er tilstrekkelig tydelige, ville medføre svært forskjellige resultater blant sentrale motparter og dermed oppmuntre til tilsynsarbitrasje. Det er derfor vesentlig at metoden ikke gir sentrale motparter mulighet til å utøve skjønn. Det vil av den grunn være hensiktsmessig å ha en enkel prosentsats som er basert på en entydig måleenhet og en tydelig metode, for å sikre ensartet beregning av sentrale motparters egne midler som skal brukes når kaskadeprinsippet ved mislighold anvendes.
- 35) Det bør fastsettes et sett av minstekriterier for å sikre at akseptable sikkerheter er svært likvide og kan omsettes i kontanter raskt og med minimal innvirkning på prisen. For å ta høyde for en mulig korrelasjonsrisiko bør disse kriteriene gjelde utstederen av sikkerheten, i hvilken grad sikkerheten kan realiseres i markedet, og hvorvidt dens verdi er knyttet til kredittverdigheten til medlemmet som stiller sikkerheten. En sentral motpart bør ha mulighet til å anvende tilleggskriterier dersom det er nødvendig for å oppnå ønsket robusthet.
- 36) Sentrale motparter bør bare godta svært likvide sikkerheter med minimal kreditt- og markedsrisiko. For å sikre at sentrale motparters sikkerheter til enhver tid er svært likvide, må sentrale motparter innføre gjennom-siktede og forutsigbare retningslinjer og framgangsmåter for å vurdere og kontinuerlig overvåke likviditeten til eiendeler som er godtatt som sikkerhet, og anvende hensiktsmessige verdsettingsmetoder. For dette formål bør sentrale motparter også innføre konsentrasjonsgrenser med sikte på å opprettholde tilstrekkelig diversifisering av sikkerhetene, for å sikre at de raskt kan realiseres uten at markedsrisikoen i vesentlig grad påvirker deres verdi. Ved fastsettelse av retningslinjene for anerkjente sikkerheter og konsentrasjonsgrenser bør de ta hensyn til den globale tilgangen til slike sikkerheter på bakgrunn av de mulige makro-økonomiske virkningene av retningslinjene.
- 37) For å unngå korrelasjonsrisiko bør det vanligvis ikke være tillatt at clearingmedlemmer benytter sine egne verdipapirer eller verdipapirer utstedt av et foretak i samme konsern som sikkerhet. En sentral motpart bør imidlertid kunne tillate at clearingmedlemmer stiller obligasjoner med fortrinnsrett som sikkerhet, forutsatt at de ikke berøres dersom utstederen blir insolvent. Den underliggende sikkerheten bør likevel være tilstrekkelig atskilt fra utstederen og oppfylle minstekriteriene for godtakbar sikkerhet. Et clearingmedlem bør ikke utstede finansielle instrumenter som først og fremst skal brukes som sikkerhet av et annet clearingmedlem.
- 38) Av hensyn til egen sikkerhet bør sentrale motparter ikke godta forretningsbankgarantier som sikkerhet før det er foretatt en grundig vurdering av utstederen og av garantiens juridiske, avtalemessige og operasjonelle ramme. Sentrale motparter bør unngå usikret eksponering overfor forretningsbanker. Forretningsbankgarantier kan derfor bare godtas på strenge vilkår. Disse vilkårene oppfylles som regel på markedet som kjennetegnes av en høy konsentrasjon av forretningsbanker som er villige til å gi kreditt til ikke-finansielle clearingmedlemmer. I slike tilfeller bør derfor en høyere konsentrasjonsgrense tillates.
- 39) For å begrense sin markedsrisiko bør sentrale motparter pålegges å fastsette sikkerhetens verdi minst en gang om dagen. De skal anvende forsvarlige avkortinger som gjenspeiler sikkerhetens mulige verdifall i tidsrommet mellom den seneste verdisseting og det tidspunktet da sikkerheten med rimelighet kan forventes å bli realisert under stressede markedsforhold. Sikkerhetens størrelse bør også ta hensyn til en mulig eksponering for korrelasjonsrisiko.
- 40) Anvendelsen av avkortinger bør gjøre det mulig for sentrale motparter å unngå store og uforutsette justeringer av nødvendige sikkerhetsbeløp, slik at prosykliske virkninger kan unngås i den grad det er mulig.
- 41) For å unngå vesentlige negative virkninger på prisen dersom sikkerheten må realiseres i løpet av kort tid, bør en sentral motpart ikke konsentrere sikkerhetene om et begrenset antall utstedere eller et begrenset antall eiendeler. Konsentrerte sikkerhetsposisjoner bør derfor ikke anses som svært likvide.

- 42) Likviditets-, kreditt- og markedsrisiko bør vurderes på porteføljenivå og for hvert finansielle instrument. En konsentrert portefølje kan ha en vesentlig negativ virkning på likviditeten til sikkerhetene eller til de finansielle instrumentene som den sentrale motparten kan investere sine økonomiske midler i, ettersom det sannsynligvis ikke vil være mulig å selge store posisjoner under stressede markedsforhold uten at markedsprisen går ned. Av samme grunn bør sikkerhet som den sentrale motparten opprettholder, overvåkes og verdsettes kontinuerlig for å sikre at den fortsatt er likvid.
- 43) Markedene for energiderivater har en særlig sterk kopling til spotmarkedene for råvarer, og det er en stor andel av ikke-finansielle clearingmedlemmer på disse derivatmarkedene. På disse markedene er en betydelig andel av markedsdeltakerne også produsenter av den underliggende råvaren. Tilgang til tilstrekkelig sikkerhet til fullt ut å dekke forretningsbankgarantier kan kreve at de berørte ikke-finansielle clearingmedlemmene må frigjøre en betydelig andel av sine aktuelle posisjoner, eller det kan hindre dem i å fortsette å klare sine posisjoner som en sentral motparts direkte clearingmedlem. Denne prosessen kan skape forstyrrelser på energimarkedene når det gjelder likviditeten og mangfoldet av markedsdeltakere. Anvendelsen av prosessen bør derfor utsettes i henhold til en nærmere fastsatt tidsplan.
- 44) For å sikre en ensartet anvendelse av rammen fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012 bør det stilles samme krav til alle sektorer i den endelige versjonen av reglene som skal gjelde for dem. Energiforetak driver for tiden sin virksomhet innenfor en veletablert ramme som det vil ta tid å tilpasse til de nye kravene som er fastsatt for å unngå skadevirkninger for realøkonomien. Det er derfor ønskelig å fastsette en ikrafttredelsesdato for denne typen markeder som muliggjør en egnet overgang fra dagens markedspraksis uten at markedenes struktur og likviditet påvirkes unødvendig mye.
- 45) Sentrale motparters investeringsretningslinjer bør gi høyeste prioritet til prinsippene om kapitalbeskyttelse og størst mulig likviditet. Investeringsretningslinjene bør også sikre at det ikke oppstår konflikter med den sentrale motpartens kommersielle interesser.
- 46) For å sikre samsvar på internasjonalt plan bør de kriteriene som finansielle instrumenter skal oppfylle for å bli ansett som egnede investeringer for den sentrale motparten, ta hensyn til prinsipp 16 i CPSS-IOSCO-prinsippene. En sentral motpart bør særlig være pålagt å stille strenge krav til utstederen av det finansielle instrumentet og til det finansielle instrumentets overførbarhet og dets kreditt-, markeds-, volatilitets- og valutarisiko. En sentral motpart bør sikre at den ikke undergraver tiltak som er truffet for å begrense risikoeksponeringen for sine investeringer, ved å ha for store eksponeringer overfor enkelte finansielle instrumenter, typer av finansielle instrumenter, enkelte utstedere, typer av utstedere eller enkelte depotmot-takere.
- 47) En sentral motparts bruk av derivater eksponerer den for ytterligere kreditt- og markedsrisiko, og det er derfor nødvendig å fastsette et begrenset sett av omstendigheter der den sentrale motparten kan investere sine økonomiske midler i derivater. Ettersom en sentral motpart bør ha som mål å oppnå en nøytral posisjon med hensyn til markedsrisiko, er de eneste risikoene en sentral motpart bør behøve å sikre, de som er knyttet til sikkerhetene den godtar, eller de risikoene som oppstår ved mislighold hos et clearingmedlem. Risikoer knyttet til sikkerhetene som en sentral motpart godtar, kan styres på en tilfredsstillende måte gjennom avkortinger, og det anses ikke nødvendig at en sentral motpart bruker derivater i denne forbindelse. Derivater bør brukes av sentrale motparter bare for å styre likviditetsrisiko som oppstår for eksponeringer overfor ulike valutaer, og for å sikre porteføljen til et misligholdende clearingmedlem, og bare dersom den sentrale motpartens framgangsmåter ved mislighold tillater dette.
- 48) Av hensyn til egen sikkerhet bør de sentrale motpartene ha bare en liten andel kontanter i form av usikrede innskudd. Når sentrale motparter sikrer sine kontanter, bør de alltid sørge for at de er tilstrekkelig beskyttet mot likviditetsrisiko.
- 49) Det er nødvendig å fastsette strenge krav til stresstesting og etterkontroll for å sikre at sentrale motparters modeller, metoder og ramme for styring av likviditetsrisiko fungerer tilfredsstillende, idet det tas hensyn til alle risikoer som den sentrale motparten eksponeres for, slik at den sentrale motparten til enhver tid har tilstrekkelige midler til å dekke disse risikoene.
- 50) For å sikre at kravene til sentrale motparter anvendes på en ensartet måte, er det nødvendig å fastsette nærmere bestemmelser om hvilke typer av tester som skal gjennomføres, herunder både stresstester og etterkontroll. Det er nødvendig å anvende en tilnæringsmåte basert på kriterier for å ta høyde for det brede spekteret av verdipapir- og derivatkontrakter som kan bli cleared i fremtiden, gjenspeile de forskjellige måtene sentrale motparter driver virksomhet og styrer risiko på, ta hensyn til håndteringen av framtidig utvikling og nye risikoer og gi mulighet for tilstrekkelig fleksibilitet.
- 51) Ved validering av en sentral motparts modeller, metoder og ramme for styring av likviditetsrisiko er det viktig å benytte en egnet uavhengig part slik at eventuelle nødvendige korrigerende tiltak kan fastsettes og iverksettes før gjennomføringen, og for å unngå eventuelle vesentlige interessekonflikter. Den uavhengige parten bør være tilstrekkelig atskilt fra den delen av den sentrale motparten som utvikler, gjennomfører og skal anvende modellen eller retningslinjene som gjennomgås, og bør ikke ha noen vesentlig interessekonflikt. Disse vilkårene kan oppfylles av enten en intern part som har atskilte rapporteringslinjer, eller av en ekstern part.

- 52) Ulike aspekter ved en sentral motparts økonomiske midler, særlig margindekning, misligholdsfond og andre økonomiske midler, skal dekke forskjellige scenarier og formål. Det er derfor nødvendig å stille særlige krav som gjenspeiler disse formålene, og å sikre ensartet anvendelse blant alle sentrale motparter. Når den nødvendige dekningen vurderes, bør den sentrale motparten ikke motregne eventuelle eksponeringer mellom misligholdende clearingmedlemmer for å unngå å redusere de mulige virkningene disse eksponeringene kan ha.
- 53) De ulike typene av finansielle instrumenter som en sentral motpart kan klare, er gjenstand for en rekke særlige risikoer. Det bør derfor kreves at en sentral motpart i sine modeller og metoder og rammen for styring av likviditetsrisiko tar hensyn til alle risikoer som er relevante for de markedene den yter clearing-tjenester til, for å sikre at den måler sin potensielle framtidige eksponering på en tilfredsstillende måte. For at slike risikoer skal kunne vurderes på riktig måte, bør kravene til stresstesting omfatte særlige risikoer som er relevante for forskjellige typer finansielle instrumenter.
- 54) For at en sentral motpart skal kunne sikre at dens modell for beregning av startmarginer i tilstrekkelig grad gjenspeiler dens mulige eksponeringer, bør den sentrale motparten i tillegg til den daglige etterkontrollen av margindekningen der det undersøkes om den sikkerheten som kreves, er tilstrekkelig, også foreta etterkontroll av viktige parametere og antakelser for modellen. Dette er avgjørende for å sikre at sentrale motparter sine modeller gir en nøyaktig beregning av startmarginen.
- 55) Grundige følsomhetsanalyser av marginkrav kan få økt betydning når markedene er illikvide eller volatile, og de bør anvendes for å fastslå virkningene av ulike viktige modellparametere. Følsomhetsanalyse er et effektivt verktøy for å avdekke skjulte mangler som ikke kan oppdages ved hjelp av etterkontroll.
- 56) Dersom stresstester og etterkontroll ikke foretas regelmessig, kan det føre til at den sentrale motpartens økonomiske og likvide midler ikke er tilstrekkelige til å dekke de faktiske risikoene den eksponeres for. Hensiktsmessige tester vil også gjøre det mulig for den sentrale motpartens modeller, metoder og ramme for styring av likviditetsrisiko å raskt håndtere endringer i markedene og nye risikoer. Sentrale motparter bør derfor straks ta i bruk testresultatene for å gjennomgå sine modeller og metoder og rammen for styring av likviditetsrisiko.
- 57) Modeller for ekstreme markedsforhold kan gjøre det lettere for den sentrale motparten å fastsette grenser for sine aktuelle modeller, rammen for styring av likviditetsrisiko og de økonomiske og likvide midlene. Dette krever imidlertid at den sentrale motparten utøver skjønn når den utarbeider modeller for ulike markeder og produkter. Omvendt stresstesting bør anses som et nyttig styringsverktøy, om enn ikke det viktigste, for å fastsette et hensiktsmessig nivå av økonomiske midler.
- 58) Det er avgjørende at clearingmedlemmer, kunder og andre relevante berørte parter er involvert i simuleringsovelser der en sentral motparts framgangsmåter ved mislighold testes, for å sikre at de har tilstrekkelig forståelse og operasjonell kapasitet til å delta i håndteringen av en misligholdssituasjon. Simuleringsovelser bør reprodusere en misligholdssituasjon for å vise clearingmedlemmenes, kundenes og andre relevante berørte parters roller og ansvarsområder. I tillegg er det viktig at en sentral motpart har innført hensiktsmessige ordninger som gjør det mulig å fastslå om det kreves korrigerende tiltak, og å avdekke eventuell manglende klarhet, eller mulighet for skjønn, i regler og framgangsmåter. Det er særlig viktig å teste en sentral motparts framgangsmåter ved mislighold dersom den er avhengig av at ikke-misligholdende clearingmedlemmer eller tredjeparter bistår i stengningsprosessen, og dersom framgangsmåtene ved mislighold aldri har vært testet i en faktisk misligholdssituasjon.
- 59) Denne forordning bygger på det utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) har framlagt for Kommissjonen.
- 60) ESMA har i relevante tilfeller rådført seg med Den europeiske banktilsynsmyndighet (EBA), Det europeiske råd for systemrisiko og medlemmene av ESSB før utkastet til tekniske standarder som ligger til grunn for denne forordning, ble lagt fram. I samsvar med artikkel 10 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet)⁽¹⁾ har ESMA holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder opprettet i samsvar med artikkel 37 i forordning (EU) nr. 1095/2010 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

GENERELT

Artikkel 1

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- 1) «basisrisiko» den risikoen som oppstår som følge av ikke fullstendig korrelerte bevegelser mellom to eller flere eiendeler eller kontrakter som cleares av den sentrale motparten,

⁽¹⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

- 2) «konfidensintervall» den prosentdelen av eksponeringsbevegelsene for hvert clearet finansielt instrument innenfor en bestemt historisk horisont som en sentral motpart er pålagt å dekke i løpet av en viss avviklingsperiode,
- 3) «eierfordel» fordelene ved direkte eierskap til en fysisk råvare, noe som påvirkes både av markedsforholdene og av faktorer som lagringskostnader,
- 4) «margin» marginer som nevnt i artikkel 41 i forordning (EU) nr. 648/2012, og som kan omfatte startmarginer og variasjonsmarginer,
- 5) «startmargin» marginer som en sentral motpart inndriver for å dekke mulig framtidig eksponering mot clearingmedlemmer som stiller sikkerheten, og eventuelt samvirkende sentrale motparter i intervallet mellom den siste margininndrivningen og avviklingen av posisjoner etter mislighold fra et clearingmedlem eller en samvirkende sentral motpart,
- 6) «variasjonsmargin» marginer som inndrives eller utbetales for å gjenspeile aktuelle eksponeringer som følge av faktiske endringer i markedsprisen,
- 7) «risiko for plutselig mislighold» risikoen for plutselig mislighold fra en motpart eller utsteder, før markedet har fått tid til å ta hensyn til den økte misligholdsrisikoen,
- 8) «avviklingsperiode» det tidsrommet som brukes for å beregne de marginene en sentral motpart anser som nødvendige for å håndtere sin eksponering overfor et misligholdende medlem, og da den sentrale motparten er eksponert for markedsrisiko knyttet til forvaltningen av det misligholdende medlemmets posisjoner,
- 9) «historisk horisont» tidshorisonten for beregningen av historisk volatilitet,
- 10) «testavvik» resultatet av en test som viser at en sentral motparts modell eller dens ramme for styring av likviditetsrisiko ikke ga det ønskede dekningsnivået,
- 11) «korrelasjonsrisiko» den risikoen som oppstår som følge av eksponering overfor en motpart eller utsteder når sikkerheten som er stilt av denne motparten eller utstedt av denne utstederen, i høy grad korrelerer med vedkommendes kredittrisiko.

KAPITTEL II

ANERKJENNELSE AV EN SENTRAL MOTPART FRA EN TREDJESTAT

(Artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012)

*Artikkel 2***Opplysninger som skal framlegges for ESMA i forbindelse med anerkjennelsen av en sentral motpart**

En søknad om anerkjennelse inngitt av en sentral motpart som er etablert i en tredjestat, skal inneholde minst følgende opplysninger:

- a) den juridiske personens fulle navn,
- b) identiteten til aksjeeiere eller medlemmer som innehar kvalifiserende eierandeler,
- c) en liste over medlemsstatene der søkeren skal yte tjenester,
- d) klasser av finansielle instrumenter som cleares,
- e) nærmere opplysninger som skal gjengis på ESMA's nettsted i samsvar med artikkel 88 nr. 1 bokstav e) i forordning (EU) nr. 648/2012,
- f) nærmere opplysninger om søkerens økonomiske midler, hvilken form de har og hvordan de forvaltes, samt ordninger for å sikre dem, herunder framgangsmåter ved mislighold,
- g) nærmere opplysninger om marginmetoden og metoden for beregning av misligholdsfond,
- h) en liste over anerkjente sikkerheter,
- i) de verdiene, om nødvendig i form av anslag, som cleares av den søkende sentrale motparten, inndelt etter clearet unionsvaluta,
- j) resultater av de stresstestene og etterkontrollene som er gjennomført i løpet av året før søknadsdatoen,
- k) søkerens interne regler og framgangsmåter, med dokumentasjon på full overholdelse av kravene som gjelder i den berørte tredjestaten,
- l) nærmere opplysninger om eventuelle utkontrakteringsordninger,
- m) nærmere opplysninger om atskillelsesordninger og deres rettslige gyldighet og gjennomførbarhet,

- n) nærmere opplysninger om den sentrale motpartens tilgangskrav samt vilkår for å midlertidig oppheve og avslutte medlemskap,
- o) nærmere opplysninger om en eventuell samvirkingsavtale, herunder opplysningene som er gitt til tredjestatens vedkommende myndighet for at den skal vurdere avtalen.

KAPITTEL III

ORGANISATORISKE KRAV

(Artikkel 26 i forordning (EU) nr. 648/2012)

Artikkel 3

Styringsordninger

1. Hovedelementene i den sentrale motpartens styringsordninger, som fastsetter dens organisasjonsstruktur og klart angitte og veldokumenterte retningslinjer, framgangsmåter og prosesser for styrets og den øverste ledelsens arbeid, skal omfatte følgende:

- a) styrets og eventuelle styrekomiteers sammensetning, rolle og ansvarsområder,
- b) ledelsens rolle og ansvarsområder,
- c) den øverste ledelsens struktur,
- d) rapporteringslinjer mellom den øverste ledelsen og styret,
- e) framgangsmåter for utnevning av styremedlemmer og den øverste ledelsen,
- f) utformingen av risikostyrings-, etterlevels- og internkontrollfunksjonen,
- g) prosessene for å sikre ansvarlighet overfor berørte parter.

2. En sentral motpart skal ha tilstrekkelig personale til å oppfylle alle forpliktelser som følger av denne forordning og forordning (EU) nr. 648/2012. En sentral motpart skal ikke dele personale med andre konsernforetak, med mindre det skjer i henhold til en utkontrakteringsavtale i samsvar med artikkel 35 i forordning (EU) nr. 648/2012.

3. En sentral motpart skal fastsette ansvarslinjer som er klare, konsekvente og veldokumenterte. En sentral motpart skal sikre at ulike personer fungerer som risikostyringsleder,

etterlevelsleder og teknologileder, at de er ansatte hos den sentrale motparten, og at de har eneansvar for utøvelsen av disse funksjonene.

4. En sentral motpart som inngår i et konsern, skal ta hensyn til konsernets eventuelle innvirkning på dens styringsordninger, herunder om den er tilstrekkelig uavhengig til å oppfylle sine lovbestemte forpliktelser som en selvstendig juridisk person, og om dens uavhengighet kan undergraves av konsernstrukturen eller av at et styremedlem også sitter i styret i andre foretak i samme konsern. En slik sentral motpart bør særlig vurdere å innføre bestemte framgangsmåter for å forebygge og håndtere interessekonflikter, herunder i forbindelse med utkontrakteringsordninger.

5. Dersom en sentral motpart har et todelt styresystem, skal styrets rolle og ansvarsområder, som fastsatt i denne forordning og i forordning (EU) nr. 648/2012, fordeles mellom tilsynsorganet og styret etter behov.

6. Retningslinjer, framgangsmåter, systemer og kontrolltiltak for risikostyring skal inngå i en ensartet og konsekvent styringsramme som regelmessig gjennomgås og ajourføres.

Artikkel 4

Risikostyring og internkontrollordninger

1. En sentral motpart skal ha innført en solid ramme for å styre alle vesentlige risikoer som den er eller kan bli eksponert for. En sentral motpart skal utarbeide dokumenterte retningslinjer, framgangsmåter og systemer som identifiserer, måler, overvåker og styrer slike risikoer. Når den sentrale motparten utarbeider retningslinjer, framgangsmåter og systemer for risikostyring, skal den utforme dem på en måte som sikrer at clearingmedlemmer på en korrekt måte styrer og begrenser de risikoene de selv utgjør for den sentrale motparten.

2. En sentral motpart skal ha en integrert og omfattende oversikt over alle relevante risikoer. Disse skal omfatte de risikoene den påføres av og medfører for sine clearingmedlemmer og, så langt det er praktisk mulig, kunder, samt de risikoene den påføres av og medfører for andre enheter, herunder, men ikke begrenset til, samvirkende sentrale motparter, betalings- og oppgjørssystemer for verdipapirer, oppgjørsbanker, likviditetstilbydere, verdipapirsentraler, handelsplasser som den sentrale motparten betjener, og andre kritiske tjenesteytere.

3. En sentral motpart skal utvikle hensiktsmessige risikostyringsverktøyer slik at den kan styre og rapportere om alle relevante risikoer. Dette skal omfatte identifisering og håndtering av systemer, markeder eller andre avhengighetsforhold. Dersom en sentral motpart yter tjenester i tilknytning til clearing som har en annen risikoprofil enn dens funksjoner og kan eksponere den for betydelig tilleggsrisiko, skal den sentrale motparten styre disse tilleggsrisikoene på en hensiktsmessig måte. Dette kan omfatte at de tilleggstjenestene som den sentrale motparten yter, juridisk skilles fra dens kjernefunksjoner.

4. Styringsordningene skal sikre at en sentral motparts styre påtar seg det endelige ansvaret for å styre den sentrale motpartens risikoer. Styret skal definere, fastsette og dokumentere et hensiktsmessig nivå for risikotoleranse og risikokapasitet for den sentrale motparten. Styret og den øverste ledelsen skal sikre at den sentrale motpartens retningslinjer, framgangsmåter og kontroller er forenlige med den sentrale motpartens risikotoleranse og risikokapasitet, og at de angir hvordan den sentrale motparten identifiserer, rapporterer, overvåker og styrer risiko.

5. En sentral motpart skal anvende solide informasjons- og risikokontrollsystemer for å gi den sentrale motparten og eventuelt dens clearingmedlemmer og, om mulig, kunder mulighet til å innhente rettidige opplysninger og anvende retningslinjer og framgangsmåter for risikostyring på en hensiktsmessig måte. Disse systemene skal minst sikre at kreditt- og likviditetsrisiko overvåkes kontinuerlig hos den sentrale motparten, hos clearingmedlemmet og, så langt det er praktisk mulig, hos kunder.

6. En sentral motpart skal sikre at risikostyringsfunksjonen har nødvendig myndighet, nødvendige ressurser, nødvendige sakkunnskaper og nødvendig tilgang til alle relevante opplysninger, og at den er tilstrekkelig uavhengig av den sentrale motpartens øvrige funksjoner. Den sentrale motpartens risikostyringsleder skal gjennomføre rammen for risikostyring, herunder retningslinjer og framgangsmåter som styret har fastsatt.

7. En sentral motpart skal ha egnede internkontrollordninger for å bistå styret med å overvåke og vurdere om dens retningslinjer, framgangsmåter og systemer for risikostyring er tilstrekkelige og effektive. Slike ordninger skal omfatte gode administrasjons- og regnskapsrutiner, en stabil etterlevelsesfunksjon og en uavhengig internrevisjons- og validerings- eller kontrollfunksjon.

8. En sentral motparts finansregnskap skal utarbeides hvert år og revideres av revisorer som foretar lovfestet revisjon, eller av revisjonsselskaper i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF⁽¹⁾.

Artikkel 5

Retningslinjer og framgangsmåter for å sikre etterlevelse

1. En sentral motpart skal innføre, gjennomføre og opprettholde egnede retningslinjer og framgangsmåter for å oppdage enhver mulig risiko for at den sentrale motparten og dens ansatte ikke skal kunne oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne forordning, forordning (EU) nr. 648/2012/EU og gjennomføringsforordning (EU) nr. 1249/2012, samt enhver tilknyttet risiko, og skal innføre hensiktsmessige tiltak og framgangsmåter for å gjøre slik risiko så liten som mulig og sette vedkommende myndigheter i stand til å utøve sin myndighet effektivt i henhold til nevnte forordninger.

2. En sentral motpart skal sikre at dens regler, framgangsmåter og kontraktsregulerte ordninger er klare og omfattende og sikrer etterlevelse av denne forordning, forordning (EU) nr. 648/2012 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 1249/2012 samt alle andre gjeldende regulerings- og tilsynskrav.

Den sentrale motpartens regler, framgangsmåter og kontraktsregulerte ordninger skal nedtegnes skriftlig eller registreres på et annet varig medium. Disse reglene, framgangsmåtene og kontraktsregulerte ordningene og eventuelle vedlagte dokumenter skal være nøyaktige, ajourførte og lett tilgjengelige for vedkommende myndighet, clearingmedlemmer og eventuelt kunder.

En sentral motpart skal identifisere og analysere hvor solide dens regler, framgangsmåter og kontraktsregulerte ordninger er. Ved behov skal uavhengige juridiske uttalelser innhentes i forbindelse med denne analysen. Den sentrale motparten skal ha en prosess for å foreslå og gjennomføre endringer av sine regler og framgangsmåter, og før eventuelle vesentlige endringer foretas, skal den rådføre seg med alle berørte clearingmedlemmer og framlegge endringsforslagene for vedkommende myndighet.

3. Når en sentral motpart utarbeider sine regler, framgangsmåter og kontraktsregulerte ordninger, skal den ta hensyn til relevante reguleringsprinsipper, industristandarder og markedsprotokoller og tydelig angi hvor slik praksis er innarbeidet i dokumentasjonen om rettighetene og forpliktelsene til den sentrale motparten, dens clearingmedlemmer og andre berørte tredjeparter.

4. En sentral motpart skal identifisere og analysere mulige lovkonflikter og utarbeide regler og framgangsmåter for å redusere juridisk risiko som følger av slike konflikter. Ved behov skal den sentrale motparten innhente uavhengige juridiske uttalelser i forbindelse med denne analysen.

En sentral motparts regler og framgangsmåter skal klart angi hvilken lovgivning som skal anvendes på hvert aspekt ved den sentrale motpartens aktiviteter og oppgaver.

Artikkel 6

Etterlevelsesfunksjon

1. En sentral motpart skal innføre og opprettholde en fast og effektiv etterlevelsesfunksjon som fungerer uavhengig av den sentrale motpartens øvrige funksjoner. Den skal sikre at etterlevelsesfunksjonen har nødvendig myndighet, nødvendige ressurser, nødvendige sakkunnskaper og nødvendig tilgang til alle relevante opplysninger.

Når den sentrale motparten oppretter etterlevelsesfunksjonen, skal den ta hensyn til sin virksomhets art, størrelse og kompleksitet og til arten og omfanget av de tjenestene og oppgavene den utfører i forbindelse med denne virksomheten.

⁽¹⁾ EUT L 157 av 9.6.2006, s. 87.

2. Etterlevelslederens skal minst ha ansvar for følgende:
 - a) overvåking og regelmessig vurdering av om de tiltakene som er fastsatt i samsvar med artikkel 5 nr. 4, og de tiltakene som er truffet for å rette opp eventuelle mangler med hensyn til den sentrale motpartens oppfyllelse av sine forpliktelser, er tilstrekkelige og effektive,
 - b) administrering av retningslinjene og framgangsmåtene for etterlevelse som er fastsatt av den øverste ledelsen og styret,
 - c) rådgivning og bistand til de personene som har ansvar for å utføre den sentrale motpartens tjenester og oppgaver for å oppfylle den sentrale motpartens forpliktelser i henhold til denne forordning, forordning (EU) nr. 648/2012 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 1249/2012 og eventuelle andre reguleringskrav,
 - d) regelmessig rapportering til styret om den sentrale motpartens og dens ansattes etterlevelse av denne forordning, forordning (EU) nr. 648/2012 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 1249/2012,
 - e) fastsettelse av framgangsmåter for effektiv utbedring av tilfeller av manglende etterlevelse,
 - f) sikring av at berørte personer som er involvert i etterlevelsfunksjonen, ikke deltar i utførelsen av tjenestene eller oppgavene som de overvåker, og at eventuelle interessekonflikter hos slike personer identifiseres og løses på korrekt måte.
 - f) overvåke utkontrakteringsordninger,
 - g) overvåke etterlevelsen av alle bestemmelser i denne forordning, forordning (EU) nr. 648/2012 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 1249/2012 og alle andre regulerings- og tilsynskrav,
 - h) stå ansvarlig overfor aksjeeiere eller eiere og ansatte, clearingmedlemmer og deres kunder og andre relevante berørte parter.
3. Den øverste ledelsen skal minst ha ansvar for å
 - a) sikre at den sentrale motpartens virksomhet er forenlig med den sentrale motpartens mål og strategi som fastsatt av styret,
 - b) utforme og opprette framgangsmåter for etterlevelse og internkontroll som fremmer den sentrale motpartens mål,
 - c) regelmessig gjennomgå og teste framgangsmåtene for internkontroll,
 - d) sikre at tilstrekkelige ressurser avsettes til risikostyring og etterlevelse,
 - e) delta aktivt i risikokontrollprosessen,
 - f) sikre at det tas behørig hensyn til risikoer som den sentrale motparten eksponeres for gjennom sin clearing og sine oppgaver knyttet til clearing.

Artikkel 7

Organisasjonsstruktur og atskillelse av rapporteringslinjer

1. En sentral motpart skal definere styrets, den øverste ledelsens og eventuelle styrekomiteers sammensetning, rolle og ansvarsområder. Disse ordningene skal være klart beskrevet og veldokumenterte. Styret skal som et minstekrav nedsette en revisjonskomité og en godtgjøringskomité. Risikokomiteen som nedsettes i samsvar med artikkel 28 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal være en rådgivende komité for styret.
2. Styret skal minst ha ansvar for å
 - a) fastsette klare mål og strategier for den sentrale motparten,
 - b) effektivt overvåke den øverste ledelsen,
 - c) fastsette en egnet godtgjøringspolitikk,
 - d) opprette og overvåke risikostyringsfunksjonen,
 - e) overvåke etterlevelsfunksjonen og internkontrollfunksjonen,
4. Dersom styret delegerer oppgaver til komiteer eller underkomiteer, skal det fortsatt godkjenne beslutninger som kan ha betydelig innvirkning på den sentrale motpartens risikoprofil.
5. Ordningene for styrets og den øverste ledelsens virksomhet skal omfatte prosesser for å identifisere, håndtere og løse potensielle interessekonflikter for medlemmer av styret og den øverste ledelsen.
6. En sentral motpart skal ha klare og direkte rapporteringslinjer mellom styret og den øverste ledelsen for å sikre at den øverste ledelsen står ansvarlig for sine resultater. Rapporteringslinjene når det gjelder risikostyring, etterlevelse og internrevisjon skal være klare og atskilt fra rapporteringslinjene for den sentrale motpartens øvrige virksomhet. Risikostyringslederen skal rapportere til styret enten direkte eller gjennom risikokomiteens leder. Etterlevelslederens og internrevisjonsfunksjonen skal rapportere direkte til styret.

Artikkel 8

Godtgjøringspolitikk

1. Godtgjøringskomiteen skal utforme og videreutvikle godtgjøringspolitikken, overvåke den øverste ledelsens gjennomføring av den og regelmessig gjennomgå hvordan den anvendes i praksis. Selve politikken skal dokumenteres og gjennomgås minst en gang i året.

2. Godtgjøringspolitikken skal være utformet slik at godtgjøringsnivået og godtgjøringsstrukturen er tilpasset en forsvarlig risikostyring. Politikken skal ta hensyn til både framtidige og eksisterende risikoer samt deres virkninger. I tidsplaner for utbetaling skal det tas hensyn til risikoenes tidshorison. Særlig når det gjelder variabel godtgjøring, skal politikken ta behørig hensyn til et eventuelt manglende samsvar mellom resultatperioder og risikoperioder, og den skal sikre at utbetalingene eventuelt utsettes. De faste og variable bestanddelene av den samlede godtgjøringen skal være i balanse og i samsvar med risikotilpasningen.

3. Godtgjøringspolitikken skal sikre at personale som deltar i risikostyrings-, etterlevels- og internrevisjonsfunksjoner, godtgjøres på en måte som er uavhengig av den sentrale motpartens driftsresultat. Godtgjøringsnivået skal stå i forhold til ansvaret og være passende sammenliknet med godtgjøringsnivået i forretningsområdene.

4. Godtgjøringspolitikken skal årlig være gjenstand for uavhengig revisjon. Resultatene av disse revisjonene skal stilles til rådighet for vedkommende myndighet.

Artikkel 9

Informasjonsteknologisystemer

1. En sentral motpart skal utforme informasjonsteknologisystemer som er pålitelige og sikre og kan behandle de opplysningene som er nødvendige for at den sentrale motparten skal kunne utføre sine aktiviteter og oppgaver på en sikker og effektiv måte

Informasjonsteknologiarkitekturen skal være godt dokumentert. Systemene skal være utformet slik at de kan håndtere den sentrale motpartens driftsmessige behov og de risikoene den sentrale motparten står overfor, de skal være robuste, også under stressede markedsforhold, og de skal om nødvendig kunne bygges ut for å behandle ytterligere opplysninger. Den sentrale motparten skal sørge for framgangsmåter og kapasitetsplanlegging og ha tilstrekkelig restkapasitet til at systemet kan behandle alle gjenstående transaksjoner før dagens slutt dersom en større forstyrrelse oppstår. Den sentrale motparten skal fastsette framgangsmåter for innføring av ny teknologi, herunder klare planer for tilbakestilling.

2. For å sikre en høy grad av sikkerhet ved informasjonsbehandling og muliggjøre forbindelser med sine clearingmedlemmer og kunder samt sine tjenesteytere skal en sentral motpart basere sine informasjonsteknologisystemer på internasjonalt anerkjente tekniske standarder og god bransjepraksis.

Den sentrale motparten skal utsette sine systemer for strenge tester med simulerte stressituasjoner før de tas i bruk første gang, etter at det er foretatt større endringer, og etter at det har oppstått en større driftsforstyrrelse. Clearingmedlemmer og kunder, samvirkende sentrale motparter og andre berørte parter skal i hensiktsmessig omfang delta i utformingen og gjennomføringen av disse testene.

3. En sentral motpart skal opprettholde en solid ramme for informasjonssikkerhet som styrer informasjonssikkerhetsrisikoen på en egnet måte. Rammen skal omfatte hensiktsmessige ordninger, retningslinjer og framgangsmåter for å verne opplysningene mot ulovlig offentliggjøring, sikre dataenes nøyaktighet og integritet og sikre at den sentrale motpartens tjenester er tilgjengelige.

4. Rammen for informasjonssikkerhet skal omfatte minst følgende:

- a) tilgangskontroll for systemet,
- b) tilstrekkelige beskyttelsestiltak mot inntrenging og misbruk av data,
- c) særlige midler for å bevare dataenes ekthet og integritet, herunder kryptografiske metoder,
- d) pålitelige nett og framgangsmåter for nøyaktig og rask dataoverføring uten større driftsforstyrrelser,
- e) revisjonssporing.

5. Informasjonsteknologisystemene og rammen for informasjonssikkerhet skal gjennomgås minst en gang i året. De skal vurderes gjennom en uavhengig revisjon. Resultatene av disse vurderingene skal framlegges for styret og stilles til rådighet for vedkommende myndighet.

Artikkel 10

Offentliggjøring av opplysninger

1. En sentral motpart skal gjøre følgende opplysninger gratis tilgjengelig for offentligheten:

- a) opplysninger om dens styringsordninger, herunder følgende:
 - i) organisasjonsstrukturen samt de viktigste målene og strategiene,
 - ii) de viktigste delene av godtgjøringspolitikken,
 - iii) finansiell nøkkelinformasjon, herunder det seneste reviderte finansregnskapet,
- b) opplysninger om dens regler, herunder følgende:
 - i) framgangsmåter ved mislighold, andre framgangsmåter og utfyllende tekster,

- ii) relevante opplysninger om kontinuerlig virksomhet,
- iii) opplysninger om den sentrale motpartens risikostyringssystemer, -metoder og -resultater i samsvar med kapittel XII,
- iv) alle relevante opplysninger om den sentrale motpartens utforming og virksomhet samt om rettighetene og pliktene til clearingmedlemmer og kunder, noe som er nødvendige for at de klart skal kunne identifisere og fullt ut forstå de risikoene og kostnadene som er knyttet til bruken av den sentrale motpartens tjenester,
- v) den sentrale motpartens nåværende clearingtjenester, herunder nærmere opplysninger om hva den yter i forbindelse med hver tjeneste,
- vi) den sentrale motpartens risikostyringssystemer, -metoder og -resultater, herunder opplysninger om økonomiske midler, investeringsretningslinjer, prisdatakilder og modeller som anvendes i marginberegninger,
- vii) gjeldende lover og regler for

- 1) tilgangen til den sentrale motparten,
- 2) de kontraktene som den sentrale motparten inngår med clearingmedlemmer og, dersom det er praktisk mulig, kunder,
- 3) de kontraktene som den sentrale motparten godtar for clearing,
- 4) eventuelle samvirkingsavtaler,
- 5) bruken av sikkerheter og bidrag til misligholdsfond, herunder avvikling av posisjoner og realisering av sikkerheter samt i hvilket omfang sikkerheter beskyttes mot krav fra tredjepart,

- c) opplysninger om anerkjente sikkerheter og gjeldende avkortinger,
- d) en liste over alle nåværende clearingmedlemmer, herunder kriterier for deltaking og midlertidig oppheving og avslutning av clearingmedlemsskap.

Dersom vedkommende myndighet er enig med den sentrale motparten i at opplysninger i henhold til bokstav b) eller c) i dette nummer kan sette den sentrale motpartens forretningshemmeligheter, sikkerhet og soliditet i fare, kan den sentrale motparten beslutte å gi disse opplysningene på en måte som hindrer eller reduserer denne faren, eller ikke å gi slike opplysninger.

2. En sentral motpart skal gjøre opplysninger om eventuelle vesentlige endringer i sine styringsordninger, mål, strategier og viktigste retningslinjer samt i gjeldende regler og framgangsmåter gratis tilgjengelig for offentligheten.

3. Opplysninger som skal offentliggjøres av den sentrale motparten, skal være tilgjengelige på dens nettsted. Opplysningene skal være tilgjengelige på minst ett av de språk som er vanlig i internasjonale finanskreter.

Artikkel 11

Internrevisjon

1. En sentral motpart skal innføre og opprettholde en internrevisjonsfunksjon som er atskilt fra og uavhengig av den sentrale motpartens øvrige funksjoner og aktiviteter, og som har følgende oppgaver:

- a) å innføre, gjennomføre og opprettholde en revisjonsplan for å evaluere egnetheten og effektiviteten av den sentrale motpartens systemer, internkontrollordninger og styringsordninger,
- b) å gi anbefalinger basert på resultatet av arbeidet utført i samsvar med bokstav a),
- c) å kontrollere at disse anbefalingene blir overholdt,
- d) å rapportere internrevisjonssaker til styret.

2. Internrevisjonsfunksjonen skal ha nødvendig myndighet, nødvendige ressurser, nødvendige sakkunnskaper og nødvendig tilgang til alle relevante dokumenter for å kunne utføre sine oppgaver. Den skal være tilstrekkelig uavhengig av ledelsen og rapportere direkte til styret.

3. Ved internrevisjon skal det vurderes hvor effektive den sentrale motpartens risikostyringsprosesser og kontrollordninger er, på en måte som står i forhold til de risikoene ulike deler av virksomheten står overfor, og som er uavhengig av de forretningsområdene som vurderes. Internrevisjonsfunksjonen skal ha nødvendig tilgang til opplysninger for å gjennomgå alle aktivitetene, oppgavene, prosessene og systemene til den sentrale motparten, herunder utkontraktert virksomhet.

4. Internrevisjonsvurderinger skal baseres på en omfattende revisjonsplan som skal gjennomgås og framlegges for vedkommende myndighet minst en gang i året. Den sentrale motparten skal sikre at særskilte revisjoner kan foretas på kort varsel etter en bestemt hendelse. Revisjonsplaner og gjennomgørelser av slike skal godkjennes av styret.

5. En sentral motparts clearingvirksomhet, risikostyringsprosesser, internkontrollordninger og regnskaper skal være gjenstand for uavhengig revisjon. Uavhengig revisjon skal foretas minst en gang i året.

KAPITTEL IV

OPPBEVARING AV OPPLYSNINGER

(Artikkel 29 i forordning (EU) nr. 648/2012)

Artikkel 12

Alminnelige krav

1. En sentral motpart skal oppbevare registeropplysninger på et varig medium slik at informasjon kan gis til vedkommende myndigheter, ESMA og berørte medlemmer av Det europeiske system av sentralbanker (ESSB) i en form og på en måte som oppfyller følgende vilkår:

- a) hvert viktige trinn i den sentrale motpartens behandling kan rekonstrueres,
- b) det opprinnelige innholdet i en registeropplysning, før eventuelle rettelser eller andre endringer, kan dokumenteres, spores og hentes,
- c) det er innført tiltak for å hindre uautorisert endring av opplysninger,
- d) de registrerte opplysningenes sikkerhet og fortrolighet ivaretas gjennom egnede tiltak,
- e) en funksjon for å identifisere og rette feil er innarbeidet i registreringssystemet,
- f) opplysningene i registreringssystemet kan raskt gjenopprettes i tilfelle av systemfeil.

2. Registeropplysninger eller informasjon som er mindre enn seks måneder gamle, skal framlegges for myndighetene nevnt i nr. 1 så snart som mulig og senest før slutten av bankdagen som følger etter en anmodning fra vedkommende myndighet.

3. Registeropplysninger eller informasjon som er mer enn seks måneder gamle, skal framlegges for myndighetene nevnt i nr. 1 så snart som mulig og innen fem bankdager etter en anmodning fra vedkommende myndighet.

4. Dersom opplysningene som sentrale motparter behandler, inneholder personopplysninger, skal de sentrale motpartene ta hensyn til sine forpliktelser i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF⁽¹⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾.

5. Dersom en sentral motpart oppbevarer opplysninger utenfor Unionen, skal den sikre at vedkommende myndighet, ESMA og berørte ESSB-medlemmer kan få tilgang til opplysningene i samme omfang og innen de samme fristene som i Unionen.

6. Hver sentral motpart skal oppgi navn på de berørte personene som, innen fristen fastsatt i nr. 2 og 3 for framlegging av relevante opplysninger, kan forklare innholdet i opplysningene for vedkommende myndigheter.

7. Vedkommende myndighet skal kunne få innsyn i alle opplysninger som en sentral motpart skal oppbevare i henhold til denne forordning. En sentral motpart skal på anmodning gi vedkommende myndighet tilgang, gjennom direkte dataflyt, til opplysningene som kreves i henhold til artikkel 13 og 14.

Artikkel 13

Transaksjonsopplysninger

1. En sentral motpart skal oppbevare opplysninger om alle transaksjoner i alle kontrakter som den clearer, og skal sikre at opplysningene inneholder all informasjon som er nødvendig for å foreta en omfattende og nøyaktig rekonstruksjon av clearingsprosessen for hver kontrakt, og at dokumentasjonen for hver enkelt transaksjon kan identifiseres entydig og er søkbar i det minste i alle felter som gjelder den sentrale motparten, samvirkende sentrale motparter, clearingmedlemmer, kunder, dersom de er kjent for den sentrale motparten, og finansielle instrumenter.

2. I forbindelse med hver transaksjon som mottas for clearing, skal en sentral motpart umiddelbart etter å ha mottatt de relevante opplysningene, registrere og holde oppdatert følgende opplysninger:

- a) pris, rente eller kjøpskurs-salgskurs-differanse («spread») og mengde,
- b) clearingkapasitet, som angir om transaksjonen var et kjøp eller et salg sett fra den sentrale motpartens perspektiv,
- c) identifisering av instrumentet,
- d) identifisering av clearingmedlemmet,
- e) identifisering av handelsplassen der kontrakten ble inngått,
- f) dato og klokkeslett for den sentrale motpartens inntreden,
- g) dato og klokkeslett for heving av kontrakten,
- h) oppgjørsvilkår og -metode,
- i) dato og klokkeslett for oppgjør eller dekningskjøp for transaksjonen og eventuelt følgende opplysninger:
 - i) dato og klokkeslett da kontrakten opprinnelig ble inngått,
 - ii) kontraktens opprinnelige vilkår og parter,

⁽¹⁾ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

- iii) identifikasjon av en eventuell samvirkende sentral motpart som clearer en del av transaksjonen,
- iv) identiteten til kunden, herunder enhver indirekte kunde, dersom denne er kjent for den sentrale motparten, og, ved overgivelse, identiteten til parten som overførte kontrakten.

Artikkel 14

Opplysninger om posisjoner

1. En sentral motpart skal oppbevare opplysninger om posisjoner som innehas av hvert enkelt clearingmedlem. Den skal ha atskilte registre for hver konto i samsvar med artikkel 39 i forordning (EU) nr. 648/2012, og den sentrale motparten skal sikre at registrene inneholder all informasjon som er nødvendig for å foreta en omfattende og nøyaktig rekonstruksjon av transaksjonene som lå til grunn for posisjonen, og at dokumentasjonen kan identifiseres entydig og er søkbar i det minste i alle felter som gjelder den sentrale motparten, samvirkende sentrale motparter, clearingmedlemmer, kunder, dersom de er kjent for den sentrale motparten, og finansielle instrumenter.

2. En sentral motpart skal ved slutten av hver bankdag dokumentere hver posisjon ved å registrere følgende opplysninger, i det omfang de er relevante for den berørte posisjonen:

- a) identifikasjon av clearingmedlemmet, av kunden, dersom denne er kjent for den sentrale motparten, og eventuelt av en samvirkende sentral motpart som opprettholder denne posisjonen,
- b) tegnet for posisjonen,
- c) daglig beregning av posisjonens verdi, med opplysning om prisene som kontraktene er verdsatt til, og eventuelle andre relevante opplysninger.

3. En sentral motpart skal, per clearingmedlem og kunde, dersom denne er kjent for den sentrale motparten, registrere og holde oppdatert opplysninger om beløpene for marginer, bidrag til misligholdsfond og andre økonomiske midler omhandlet i artikkel 43 i forordning (EU) nr. 648/2012 som kreves av den sentrale motparten, og tilsvarende beløp som clearingmedlemmet faktisk bokfører ved dagsslutt, samt eventuelle endringer av dette beløpet i løpet av dagen.

Artikkel 15

Foretaksopplysninger

1. En sentral motpart skal opprettholde en egnet og ordnet dokumentasjon av aktiviteter knyttet til sin virksomhet og interne organisasjon.

2. Opplysningene nevnt i nr. 1 skal registreres hver gang det foretas en vesentlig endring i de berørte dokumentene, og skal minst omfatte følgende:

- a) organisasjonsplaner for styret og relevante komiteer, clearingenheten, risikostyringsenheten og alle andre relevante enheter eller avdelinger,

- b) identiteten til aksjeeiere eller medlemmer, enten de er fysiske eller juridiske personer, som direkte eller indirekte har kvalifiserende eierandeler, og størrelsen på disse eierandelene,

- c) dokumenter med retningslinjene, framgangsmåtene og prosessene som kreves i henhold til kapittel III og artikkel 29,

- d) protokoll fra styremøter og eventuelt fra møter i styrets underkomiteer og i den øverste ledelsens komiteer,

- e) protokoll fra møter i risikokomiteen,

- f) protokoll fra eventuelle samråd med clearingmedlemmer og kunder,

- g) interne og eksterne revisjonsberetninger, risikostyringsrapporter, rapporter om etterlevelse og rapporter fra konsulentselskaper, herunder ledelsens påfølgende tiltak,

- h) retningslinjene for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskapsplanen som kreves i henhold til artikkel 17,

- i) likviditetsplanen og de daglige likviditetsrapportene som kreves i henhold til artikkel 32,

- j) opplysninger om alle eiendeler, forpliktelser og kapi-talkontoer som kreves i henhold til artikkel 16 i forordning (EU) nr. 648/2012,

- k) mottatte klager, med opplysninger om klagerens navn, adresse og kontonummer, datoen for mottak av klagen, navn på alle personer som identifiseres i klagen, beskrivelse av klagens art, beslutningen om klagen og datoen da klagesaken ble løst,

- l) opplysninger om eventuelle avbrudd i tjenester eller driftsforstyrrelser, herunder en detaljert rapport om tidspunkter, virkninger og utbedringstiltak,

- m) opplysninger om resultatene av etterkontroller og stresstester,

- n) skriftlig kommunikasjon med vedkommende myndigheter, ESMA og de berørte ESSB-medlemmene,

- o) juridiske uttalelser mottatt i samsvar med kapittel III,

- p) dersom det er relevant, dokumentasjon som gjelder samvirkingsavtaler inngått med andre sentrale motparter,

- q) opplysninger i henhold til artikkel 10 nr. 1 bokstav b) vii) og nr. 1 bokstav d),

- r) relevante dokumenter som beskriver utviklingen av nye forretningsinitiativer.

*Artikkel 16***Opplysninger som innrapporteres til et transaksjonsregister**

En sentral motpart skal identifisere og oppbevare alle opplysninger som skal innrapporteres i samsvar med artikkel 9 i forordning (EU) nr. 648/2012, sammen med opplysninger om dato og klokkeslett da transaksjonen ble innberettet.

KAPITTEL V

KONTINUERLIG VIRKSOMHET

(Artikkel 34 i forordning (EU) nr. 648/2012)

*Artikkel 17***Strategi og retningslinjer**

1. En sentral motpart skal ha retningslinjer for kontinuerlig virksomhet og en katastrofeberedskapsplan som er godkjent av styret. Retningslinjene for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskapsplanen skal være gjenstand for uavhengige gjennomganger som framlegges for styret.
2. Retningslinjene for kontinuerlig virksomhet skal identifisere alle kritiske forretningsfunksjoner og tilknyttede systemer, og de skal omfatte den sentrale motpartens strategi, retningslinjer og mål for å sikre kontinuitet i disse funksjonene og systemene.
3. Retningslinjene for kontinuerlig virksomhet skal ta hensyn til eksterne forbindelser og innbyrdes avhengighet innenfor den finansielle infrastrukturen, herunder handelsplasser som cleares av den sentrale motparten, betalings- og oppgjørssystemer for verdipapirer og kredittinstitusjoner som anvendes av den sentrale motparten eller en tilknyttet sentral motpart. De skal også ta hensyn til kritiske funksjoner eller tjenester som er utkontraktert til tredjepartsleverandører.
4. Retningslinjene for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskapsplanen skal inneholde klart definerte og dokumenterte ordninger som skal anvendes i en nøds-, katastrofe- eller krisesituasjon med hensyn til kontinuerlig virksomhet, og som er utformet for å sikre et visst tjenestenivå for kritiske funksjoner.
5. Katastrofeberedskapsplanen skal identifisere og omfatte mål for gjenoppbyggingspunkt og gjenoppbyggingstid for kritiske funksjoner, og den skal fastsette den best egnede gjenoppbyggingsstrategien for hver av disse funksjonene. Slike ordninger skal utformes for å sikre, i ekstreme situasjoner, at kritiske funksjoner fullføres i rett tid, og at avtalte tjenestenivåer oppnås.
6. En sentral motparts retningslinjer for kontinuerlig virksomhet skal angi lengste akseptable utilgjengelighet for kritiske funksjoner og systemer. Lengste tillatte gjenoppbyggingstid for sentrale motparters kritiske funksjoner som skal angis i retningslinjene for kontinuerlig virksomhet, skal være høyst to timer. Framgangsmåter ved dagsslutt og betalinger skal under alle omstendigheter fullføres til fastsatt tid.

7. Når en sentral motpart fastsetter gjenoppbyggingstider for hver funksjon, skal den ta hensyn til den mulige samlede innvirkningen på markedets effektivitet.

*Artikkel 18***Konsekvensanalyse for virksomheten**

1. En sentral motpart skal foreta en konsekvensanalyse for virksomheten som er utformet for å identifisere de forretningsfunksjonene som er avgjørende for å sikre den sentrale motpartens tjenester. Som del av analysen skal det undersøkes hvor kritiske disse funksjonene er for andre institusjoner og funksjoner i den finansielle infrastrukturen.
2. En sentral motpart skal anvende scenaribaserte risikoanalyser som er utformet for å vise hvordan forskjellige scenarier påvirker risikoen for dens kritiske forretningsfunksjoner.
3. Ved vurderingen av risikoer skal en sentral motpart ta hensyn til avhengigheten av eksterne leverandører, herunder ytere av forsyningstjenester. En sentral motpart skal treffe tiltak for å håndtere slik avhengighet gjennom egnede kontraktsmessige og organisatoriske ordninger.
4. Konsekvensanalyser og scenarioanalyser skal holdes oppdatert, og de skal gjennomgås minst en gang i året samt etter en hendelse eller etter betydelige organisatoriske endringer. Analysene skal ta hensyn til all relevant utvikling, herunder markeds- og teknologit utvikling.

*Artikkel 19***Katastrofeberedskap**

1. En sentral motpart skal på grunnlag av katastrofe-scenarier ha innført ordninger for å sikre kontinuitet i dens kritiske funksjoner. Disse ordningene skal minst omfatte tilgjengeligheten av tilstrekkelige menneskelige ressurser, lengste tillatte nedetid for kritiske funksjoner og automatisk overflytting til og gjenoppbygging på et sekundært driftssted.
2. En sentral motpart skal opprettholde et sekundært driftssted som kan sikre kontinuitet for alle kritiske funksjoner på samme måte som på det primære driftsstedet. Det sekundære driftsstedet skal ha en annen geografisk risikoprofil enn det primære driftsstedet.
3. En sentral motpart skal opprettholde eller kunne få umiddelbar tilgang til et sekundært driftssted, i det minste for at personalet skal kunne sikre kontinuitet i tjenesten dersom det primære driftsstedet ikke er tilgjengelig.
4. Den sentrale motparten skal vurdere om det er behov for ytterligere driftssteder, særlig dersom forskjellene i risikoprofilen til det primære og det sekundære driftsstedet medfører usikkerhet med hensyn til om den sentrale motpartens mål for kontinuerlig virksomhet kan nås i alle scenarier.

*Artikkel 20***Testing og overvåking**

1. En sentral motpart skal regelmessig og etter vesentlige justeringer eller endringer av systemene eller tilknyttede funksjoner teste og overvåke sine retningslinjer for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskapsplanen for å sikre at de fastsatte målene kan nås, herunder målet om å gjenopprette virksomheten innen høyst to timer. Testene skal planlegges og dokumenteres.
2. Testene av retningslinjene for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskapsplanen skal oppfylle følgende vilkår:
 - a) de skal omfatte scenarioer med store katastrofer og overflytting mellom primære og sekundære driftssteder,
 - b) de skal omfatte deltaking fra clearingmedlemmer, eksterne leverandører og berørte institusjoner i den finansielle infrastrukturen som det ifølge retningslinjene for kontinuerlig virksomhet er identifisert innbyrdes avhengighet med.

*Artikkel 21***Vedlikehold**

1. En sentral motpart skal regelmessig gjennomgå og oppdatere sine retningslinjer for kontinuerlig virksomhet slik at de omfatter alle kritiske funksjoner og den best egnede gjenopprettingsstrategien for dem.
2. En sentral motpart skal regelmessig gjennomgå og oppdatere sin katastrofeberedskapsplan slik at den omfatter den best egnede gjenopprettingsstrategien for alle kritiske funksjoner.
3. Når retningslinjene for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskapsplanen oppdateres, skal det tas hensyn til resultatene av testene og anbefalinger fra uavhengige gjennomgåelser, fra andre gjennomgåelser og fra vedkommende myndigheter. Sentrale motparter skal gjennomgå sine retningslinjer for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskapsplanen etter enhver betydelig driftsforstyrrelse for å identifisere årsakene og eventuelle nødvendige forbedringer av den sentrale motpartens virksomhet, retningslinjene for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskapsplanen.

*Artikkel 22***Krisehåndtering**

1. En sentral motpart skal ha en krisehåndteringsfunksjon som kan reagere i en nødssituasjon. Framgangsmåten for krisehåndtering skal være klar og skriftlig dokumentert. Styret skal overvåke krisehåndteringsfunksjonen og regelmessig motta og gjennomgå rapporter om den.
2. Krisehåndteringsfunksjonen skal ha godt strukturerte og klare framgangsmåter for å håndtere intern og ekstern krisekommunikasjon ved krisehendelser.
3. Etter en krisehendelse skal den sentrale motparten foreta en gjennomgåelse av sin håndtering av krisen. Gjennomgåelsen skal eventuelt omfatte bidrag fra clearingmedlemmer og andre eksterne berørte parter.

*Artikkel 23***Kommunikasjon**

1. En sentral motpart skal ha en kommunikasjonsplan som dokumenterer hvordan den øverste ledelsen, styret og eksterne berørte parter, herunder vedkommende myndigheter, clearingmedlemmer, kunder, oppgjørsagent, betalings- og oppgjørs-systemer for verdipapirer og handelsplasser, vil bli behørig underrettet under en krise.
2. Scenarioanalyser, risikoanalyser, gjennomgåelser og resultater av overvåking og tester skal framlegges for styret.

KAPITTEL VI

MARGINER

(Artikkel 41 i forordning (EU) nr. 648/2012)

*Artikkel 24***Prosentdel**

1. En sentral motpart skal på produktbasis beregne startmarginer for å dekke eksponeringer som følge av markedsbevegelser for ethvert finansielt instrument som er stilt som sikkerhet, i det tidsrommet som er fastsatt i artikkel 25, og for den tidshorizonten for avviklingen av posisjonen som er fastsatt i artikkel 26. Ved beregningen av startmarginer skal den sentrale motparten minst overholde følgende konfidensintervaller:
 - a) for OTC-derivater: 99,5 %,
 - b) for andre finansielle instrumenter enn OTC-derivater: 99 %.
2. For å fastsette egnede konfidensintervaller for hver klasse av finansielle instrumenter som den clearer, skal en sentral motpart i tillegg minst ta hensyn til følgende faktorer:
 - a) kompleksiteten og graden av prisusikkerhet for klassen av finansielle instrumenter, som kan begrense valideringen av beregningen av startmargin og variasjonsmargin,
 - b) risikoegenskapene for klassen av finansielle instrumenter, som kan omfatte, men ikke er begrenset til, volatilitet, durasjon, likviditet, ikke-lineær prissetting, risiko for plutselig mislighold og korrelasjonsrisiko,
 - c) i hvilken grad andre risikokontroller ikke begrenser kreditteksponeringer i tilstrekkelig grad,
 - d) den iboende finansielle giringen i klassen av finansielle instrumenter, herunder om klassen av finansielle instrumenter har betydelig volatilitet, er sterkt konsentrert på noen få markedsdeltakere eller kan være vanskelig å avvikle.

3. Den sentrale motparten skal underrette sin vedkommende myndighet og sine clearingmedlemmer om kriteriene som det tas hensyn til ved fastsettelsen av den prosentdelen som anvendes for å beregne marginene for hver klasse av finansielle instrumenter.

4. Dersom en sentral motpart clearer OTC-derivater som har samme risikoegenskaper som derivater som handles på regulerte markeder eller et tilsvarende marked i en tredjestat, på grunnlag av en vurdering av risikofaktorene angitt i nr. 2, kan den sentrale motparten anvende et alternativt konfidensintervall på minst 99 % for disse kontraktene dersom risikoene i de OTC-derivatkontraktene den clearer, begrenses tilstrekkelig gjennom et slikt konfidensintervall, og dersom vilkårene i nr. 2 er oppfylt.

Artikkel 25

Tidshorisont for beregning av historisk volatilitet

1. En sentral motpart skal, på grunnlag av sin modellmetode og sin valideringsprosess opprettet i samsvar med kapittel XII, sikre at startmarginen, med et konfidensintervall som definert i artikkel 24 og for avviklingsperioden definert i artikkel 26, minst dekker de eksponeringene som følger av historisk volatilitet beregnet på grunnlag av opplysninger som omfatter minst de siste 12 månedene.

En sentral motpart skal sikre at opplysningene som anvendes for å beregne historisk volatilitet, gjenspeiler alle slags markedsforhold, herunder stressperioder.

2. En sentral motpart kan anvende andre tidshorisonter for å beregne historisk volatilitet, forutsatt at dette fører til marginkrav som er minst like høye som kravene som oppnås ved anvendelse av tidsrommet definert i nr. 1.

3. Marginparametere for finansielle instrumenter uten en historisk observasjonsperiode skal baseres på forsiktige antakelser. En sentral motpart skal omgående tilpasse beregningen av de nødvendige marginene på grunnlag av analysen av de nye finansielle instrumentenes prishistorikk.

Artikkel 26

Tidshorisonter for avviklingsperioden

1. En sentral motpart skal fastsette tidshorisontene for avviklingsperioden, idet det tas hensyn til egenskapene til det finansielle instrumentet som clearer, markedet der det handles, og perioden for beregning og inndriving av marginer. Avviklingsperiodene skal være minst

- a) fem bankdager for OTC-derivater,
- b) to bankdager for andre finansielle instrumenter enn OTC-derivater.

2. I alle tilfeller skal den sentrale motparten når den fastsetter den egnede avviklingsperioden, vurdere og summere minst følgende:

- a) den lengste perioden som kan gå mellom siste inndriving av marginer og den sentrale motpartens erklærte mislighold eller dens innledning av framgangsmåten ved mislighold,
- b) den perioden som anslås å være nødvendig for å utforme og gjennomføre strategien for håndtering av mislighold hos et clearingmedlem i samsvar med de særlige egenskapene til hver klasse av finansielle instrumenter, herunder likviditetsnivå og posisjonenes størrelse og konsentrasjon samt de markedene som den sentrale motparten vil bruke for å utvikle eller fullt ut sikre et clearingmedlems posisjon,
- c) dersom det er relevant, den perioden som kreves for å dekke motpartsrisikoen som den sentrale motparten er eksponert for.

3. Når den sentrale motparten vurderer periodene definert i nr. 2, skal den minst ta hensyn til faktorene angitt i artikkel 24 nr. 2 og tidsrommet for beregning av historisk volatilitet som definert i artikkel 25.

4. Dersom en sentral motpart clearer OTC-derivater som har samme risikoegenskaper som derivater som handles på regulerte markeder eller et tilsvarende marked i en tredjestat, kan den anvende en annen tidshorisont for avviklingsperioden enn den som er fastsatt i nr. 1, forutsatt at den kan godtgjøre overfor sin vedkommende myndighet at

- a) denne tidshorisonten vil være mer hensiktsmessig enn den som er fastsatt i nr. 1, i lys av de berørte OTC-derivatenes særtrekk,
- b) denne tidshorisonten omfatter minst to bankdager.

Artikkel 27

Beregning av porteføljemarginer

1. En sentral motpart kan tillate motregning eller reduserte marginkrav for samtlige finansielle instrumenter som den clearer, dersom det foreligger en vesentlig og pålitelig korrelasjon, eller en tilsvarende statistisk parameter for avhengighet, mellom prisrisikoen for et bestemt finansielt instrument eller et sett av finansielle instrumenter og prisrisikoen for andre finansielle instrumenter.

2. Den sentrale motparten skal dokumentere sin metode for beregning av porteføljemarginer, og den skal minst godtgjøre at korrelasjonen, eller en tilsvarende statistisk parameter for avhengighet, mellom to eller flere finansielle instrumenter som clearer, har vært pålitelig i den historiske horisonten beregnet i samsvar med artikkel 25 og viser robusthet i historiske eller hypotetiske stressscenarier. Den sentrale motparten skal vise at prisforholdet kan begrunnes økonomisk.

3. Alle finansielle instrumenter som det beregnes porteføljemarginer for, skal være dekket av samme misligholdsfond. Som unntak fra dette kan beregning av porteføljemarginer anvendes på finansielle instrumenter som dekkes av ulike misligholdsfond, dersom den sentrale motparten på forhånd kan godtgjøre overfor vedkommende myndighet og sine clearingmedlemmer hvordan mulige tap vil bli fordelt på ulike misligholdsfond, og dersom den har fastsatt de nødvendige bestemmelsene i sine regler.

4. Dersom beregningen av porteføljemarginer omfatter flere instrumenter, skal beløpet for marginreduksjoner være høyst 80 % av differansen mellom summen av marginene for hvert produkt beregnet individuelt og marginen beregnet på grunnlag av et samlet estimat for den kombinerte porteføljens eksponering. Dersom den sentrale motparten ikke er eksponert for potensiell risiko som følge av marginreduksjonen, kan den anvende en reduksjon på opptil 100 % av nevnte differanse.

5. Marginreduksjonen i forbindelse med beregning av porteføljemarginer skal være gjenstand for et solid stresstestprogram i samsvar med kapittel XII.

Artikkel 28

Prosykliske virkninger

1. En sentral motpart skal sikre at dens retningslinjer for å velge og endre konfidensintervall, avviklingsperiode og historisk horisont fører til framtidrettede, stabile og forsvarlige marginkrav som begrenser prosykliske virkninger, slik at den sentrale motpartens soliditet og finansielle sikkerhet ikke påvirkes negativt. Dette innebærer at forstyrrende eller store endringer av marginkravene skal unngås når det er mulig, og at det innføres gjennomsiktede og forutsigbare framgangsmåter for å justere marginkrav som følge av endrede markedsforhold. I den forbindelse skal den sentrale motparten benytte minst et av følgende alternativer:

- a) anvende en marginbuffer som tilsvarende minst 25 % av de beregnede marginene som kan brukes opp midlertidig i perioder der beregnede marginkrav øker betydelig,
- b) tildele stressobservasjoner en vekt på minst 25 % i den historiske horisonten beregnet i samsvar med artikkel 26,
- c) sikre at marginkravene ikke er lavere enn de ville ha vært dersom de ble beregnet på grunnlag av anslått volatilitet i en historisk horisont på ti år.

2. Når en sentral motpart endrer parametrene for marginmodellen for bedre å gjenspeile gjeldende markedsforhold, skal den ta hensyn til eventuelle prosykliske virkninger av slike endringer.

KAPITTEL VII

MISLIGHOLDSFOND

(Artikkel 42 i forordning (EU) nr. 648/2012)

Artikkel 29

Ramme og styring

1. For å fastsette minstepørrelsen på et misligholdsfond og andre økonomiske midler som er nødvendige for å oppfylle kravene i artikkel 42 og 43 i forordning (EU) nr. 648/2012, og idet det tas hensyn til konsernavhengighetsforhold, skal en sentral motpart innføre en intern strategiramme for å definere hvilke typer ekstreme, men mulige markedsforhold som kan eksponere den for størst risiko.

2. Rammen skal inneholde en beskrivelse av hvordan den sentrale motparten definerer ekstreme, men mulige markedsforhold. Den skal dokumenteres fullt ut og oppbevares i samsvar med artikkel 12.

3. Rammen skal drøftes av risikokomiteen og godkjennes av styret. Rammens soliditet og dens evne til å gjenspeile markedsbevegelser skal være gjenstand for gjennomgåelse minst en gang i året. Gjennomgåelsen skal drøftes av risikokomiteen og framlegges for styret.

Artikkel 30

Identifisering av ekstreme, men mulige markedsforhold

1. Rammen som beskrives i artikkel 29, skal gjenspeile den sentrale motpartens risikoprofil og ved behov ta hensyn til eksponeringer på tvers av landegrenser og i ulike valutaer. Den skal identifisere alle markedsrisikoer som den sentrale motparten vil bli eksponert for som følge av mislighold hos et eller flere clearingmedlemmer, herunder ugunstige bevegelser i markedsprisene på instrumenter som cleares, redusert markedslikviditet for disse instrumentene og redusert realiseringsverdi for sikkerhetene. Rammen skal også gjenspeile tilleggsrisiko for den sentrale motparten som følge av samtidig mislighold i flere enheter i det misligholdende clearingmedlemmets konsern.

2. Rammen skal identifisere hvert enkelt marked som den sentrale motparten eksponeres for dersom et clearingmedlem misligholder. For hvert identifisert marked skal den sentrale motparten angi ekstreme, men mulige vilkår på grunnlag av minst

- a) en rekke historiske scenarier, herunder perioder med ekstreme markedsbevegelser observert i løpet av de siste 30 årene eller så lenge pålitelige data har vært tilgjengelige, som ville ha eksponert den sentrale motparten for størst økonomisk risiko. Dersom en sentral motpart fastslår at en gjentakelse av tidligere store prissvingninger ikke er sannsynlig, skal den begrunne overfor vedkommende myndighet hvorfor disse er utelatt fra rammen,

b) en rekke mulige framtidige scenarier som bygger på ensartede antakelser om markedsvolatilitet og priskorrelasjon på tvers av markeder og finansielle instrumenter, og som tar hensyn både kvantitative og kvalitative vurderinger av mulige markedsforhold.

3. I rammen skal det også kvantitativt og kvalitativt vurderes i hvilket omfang ekstreme prissvingninger kan inntreffe samtidig i flere identifiserte markeder. I rammen skal det tas hensyn til at historiske priskorrelasjoner kan forsvinne ved ekstreme, men mulige markedsforhold.

Artikkel 31

Gjennomgåelse av ekstreme, men mulige scenarier

Framgangsmåtene beskrevet i artikkel 30 skal regelmessig gjennomgå av den sentrale motparten, idet det tas hensyn til all relevant markedsutvikling og omfanget og konsentrasjonen av clearingmedlemmenes eksponeringer. De historiske og hypotetiske scenarioene som en sentral motpart anvender for å identifisere ekstreme, men mulige markedsforhold, skal gjennomgå av den sentrale motparten i samråd med risikokomiteen minst en gang i året, men hyppigere når markedsutvikling eller vesentlige endringer i kontraktene som cleares av den sentrale motparten, påvirker de underliggende antakelsene for scenarioene og derfor krever at scenarioene justeres. Vesentlige endringer av rammen skal framlegges for styret.

KAPITTEL VIII

KONTROLLER AV LIKVIDITETSRIKIO

(Artikkel 44 i forordning (EU) nr. 648/2012)

Artikkel 32

Vurdering av likviditetsrisiko

1. En sentral motpart skal opprette en solid ramme for styring av likviditetsrisiko som skal omfatte effektive operasjonelle og analytiske verktøyer for å identifisere, måle og overvåke oppgjørs- og finansieringsstrømmer fortløpende og til rett tid, herunder ved bruk av intradagslikviditet. Sentrale motparter skal regelmessig vurdere hvordan rammen for styring av likviditet er utformet og virker, herunder ved å se på resultatene av stresstestene.

2. En sentral motparts ramme for styring av likviditetsrisiko skal være tilstrekkelig solid til å sikre at den sentrale motparten kan oppfylle betalings- og oppgjørsforpliktelser i alle relevante valutaer etter hvert som de forfaller, herunder eventuelt i løpet av dagen. En sentral motparts ramme for styring av likviditetsrisiko skal også omfatte en vurdering av dens potensielle framtidige likviditetsbehov i en lang rekke mulige stressscenarier. Stressscenarioene skal i samsvar med artikkel 44 i forordning (EU) nr. 648/2012 omfatte clearingmedlemmers mislighold fra datoen for misligholdet til slutten av avviklingsperioden og den likviditetsrisikoen som følger av den sentrale motpartens investeringsretningslinjer og framgangsmåter under ekstreme, men mulige markedsforhold.

3. Rammen for styring av likviditetsrisiko skal omfatte en likviditetsplan som dokumenteres og oppbevares i samsvar med

artikkel 12. Likviditetsplanen skal som et minimum omfatte den sentrale motpartens framgangsmåter for

- a) minst en gang om dagen å styre og overvåke sine likviditetsbehov innenfor en rekke markedsscenarier,
- b) å opprettholde tilstrekkelige likvide økonomiske midler til å dekke sine likviditetsbehov og skille mellom ulike typer likvide midler,
- c) daglig å vurdere og verdsette de likvide eiendelene som er tilgjengelige for den sentrale motparten, og dens likviditetsbehov,
- d) å identifisere kilder til likviditetsrisiko,
- e) å vurdere i hvilke tidsrom den sentrale motpartens likvide økonomiske midler bør være tilgjengelige,
- f) å ta hensyn til potensielle likviditetsbehov som følge av at clearingmedlemmer kan bytte kontantsikkerhet mot andre typer sikkerheter,
- g) å håndtere eventuell likviditetsmangel,
- h) å tilføre likvide økonomiske midler som den kan bruke ved en stresshendelse.

Den sentrale motpartens styre skal godkjenne planen etter samråd med risikokomiteen.

4. En sentral motpart skal vurdere hvilken likviditetsrisiko den står overfor, herunder dersom den sentrale motparten eller dens clearingmedlemmer ikke kan oppfylle sine betalingsforpliktelser ved forfall i clearing- eller oppgjørsprosessen, idet den også tar hensyn til sin investeringsvirksomhet. Rammen for risikostyring skal kunne håndtere de likviditetsbehovene som følger av den sentrale motpartens forbindelser med enheter som den har en likviditetseksposering overfor, herunder

- a) oppgjørsbanker,
- b) betalingssystemer,
- c) oppgjørssystemer for verdipapirer,
- d) nostro-agenter,
- e) depotbanker,
- f) likviditetstilbydere,
- g) samvirkende sentrale motparter,
- h) tjenesteytere.

5. En sentral motpart skal i sin ramme for styring av likviditetsrisiko ta hensyn til eventuell innbyrdes avhengighet mellom enhetene oppført i nr. 4 og forskjellige forbindelser som en enhet oppført i nr. 4 kan ha med en sentral motpart.

6. En sentral motpart skal utarbeide daglige rapporter om behov og ressurser omhandlet i nr. 3 bokstav a)–c) og en kvartalsrapport om sin likviditetsplan i henhold til nr. 3 bokstav d)–h). Rapportene skal dokumenteres og oppbevares i samsvar med kapittel IV.

Artikkel 33

Tilgang til likviditet

1. En sentral motpart skal i alle relevante valutaer ha likvide midler som er i samsvar med dens likviditetskrav, definert i henhold til artikkel 44 i forordning (EU) nr. 648/2012 og artikkel 32 i denne forordning. Disse likvide midlene skal være begrenset til

- a) kontantinnskudd i en utstedende sentralbank,
- b) kontantinnskudd i samsvar med artikkel 47 i kredittinstitusjoner med tillatelse,
- c) innvilget kreditt eller lignende ordninger med ikke-misligholdende clearingmedlemmer,
- d) inngåtte gjenkjøpsavtaler,
- e) lett omsettelige finansielle instrumenter som oppfyller kravene i artikkel 45 og 46, der den sentrale motparten skal kunne godtgjøre at disse er lett tilgjengelige og kan omsettes i kontanter samme dag i henhold til forhåndsavtalte og høyst pålitelige finansieringsordninger, herunder under stressede markedsforhold.

2. En sentral motpart skal ta hensyn til de valutaene som dens forpliktelser er angitt i, og til hvordan stressede forhold kan påvirke dens mulighet til å få tilgang til valutamarkeder på en måte som er forenlig med oppgjørssyklusene for oppgjørssystemer for valuta og verdipapirer.

3. Kreditt som er innvilget mot sikkerhet stilt av clearingmedlemmer, skal ikke telles to ganger som likvide midler. En sentral motpart skal treffe tiltak for å overvåke og kontrollere konsentrasjonen av likviditetsrisikoeksponeringer overfor individuelle likviditetstilbydere.

4. En sentral motpart skal vise behørig aktsomhet for å sikre at dens likviditetstilbydere har tilstrekkelig kapasitet til å yte i henhold til likviditetsordningene.

5. En sentral motpart skal regelmessig teste sine framgangsmåter for adgang til forhåndsavtalte finansieringsordninger. Dette kan omfatte uttak av testbeløp fra kredittkontoer for å kontrollere hvor raskt midlene blir tilgjengelige og hvor pålitelige framgangsmåtene er.

6. En sentral motparts likviditetsplan skal inneholde detaljerte framgangsmåter for anvendelse av likvide økonomiske midler til å oppfylle betalingsforpliktelser ved likviditetsmangel. Likviditetsframgangsmåtene skal klart angi når visse midler bør brukes. Framgangsmåtene skal også beskrive hvordan det gis adgang til kontantinnskudd eller til investeringer over natten for kontantinnskudd, hvordan markedstransaksjoner gjennomføres i løpet av en og samme dag, eller hvordan forhåndsavtalte likviditetslinjer kan utnyttes. Disse framgangsmåtene skal testes regelmessig. En sentral motpart skal også utarbeide en egnet plan for fornyelse av finansieringsordninger før de utløper.

Artikkel 34

Konsentrasjonsrisiko

1. En sentral motpart skal nøye overvåke og kontrollere konsentrasjonen av sin likviditetsrisikoeksponering, herunder sine eksponeringer overfor enheter oppført i artikkel 32 nr. 4 og overfor foretak i samme konsern.

2. En sentral motparts ramme for styring av likviditetsrisiko skal omfatte anvendelsen av eksponerings- og konsentrasjonsgrenser.

3. En sentral motpart skal fastsette prosesser og framgangsmåter som skal anvendes når konsentrasjonsgrenser overskrides.

KAPITTEL IX

KASKADEPRINSIPPET VED MISLIGHOLD

(Artikkel 45 i forordning (EU) nr. 648/2012)

Artikkel 35

Beregning av nivået på den sentrale motpartens egne midler som skal brukes når kaskadeprinsippet ved mislighold anvendes

1. For formålet fastsatt i artikkel 45 nr. 4 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal en sentral motpart ha avsatte egne midler som skal angis separat i balansen.

2. En sentral motpart skal beregne minstepeløpet for midlene nevnt i nr. 1 ved å multiplisere minstekapitalen, herunder opptjent egenkapital og reserver, som den har i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 648/2012 og delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 152/2013⁽¹⁾, med 25 %.

Den sentrale motparten skal årlig revidere minstepeløpet.

⁽¹⁾ EUT L 52 av 23.2.2013, s. 37.

3. Dersom den sentrale motparten har opprettet mer enn ett misligholdsfond for de forskjellige klassene av finansielle instrumenter som den clearer, skal de samlede avsatte egne midlene som beregnes i nr. 1, fordeles på misligholdsfondene i forhold til størrelsen på hvert misligholdsfond, angis separat i balansen og brukes ved mislighold som oppstår i de ulike markedessegmentene som misligholdsfondene gjelder.

4. Ingen andre midler enn kapitalen, herunder opptjent egenkapital og reserver, som omhandlet i artikkel 16 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal brukes for å oppfylle kravet i nr. 1.

Artikkel 36

Opprettholdelse av nivået på den sentrale motpartens egne midler som skal brukes når kaskadepriippet ved mislighold anvendes

1. En sentral motpart skal umiddelbart underrette vedkommende myndighet dersom avsatte egne midler som innehas, faller under nivået som kreves i artikkel 35, og skal gi en begrunnelse for dette og en skriftlig fullstendig beskrivelse av tiltakene og tidsplanen for igjen å nå det påkrevde nivået.

2. Dersom det senere oppstår mislighold hos et eller flere clearingmedlemmer før den sentrale motparten har gjenopprettet de avsatte egne midlene, skal bare restbeløpet for de avsatte egne midlene brukes for formålet nevnt i artikkel 45 i forordning (EU) nr. 648/2012.

3. En sentral motpart skal gjenopprette de avsatte egne midlene senest en måned etter underretningen nevnt i nr. 1.

KAPITTEL X

SIKKERHETER

(Artikkel 46 i forordning (EU) nr. 648/2012)

Artikkel 37

Alminnelige krav

En sentral motpart skal innføre og gjennomføre gjennomsluttede og forutsigbare retningslinjer og framgangsmåter for å vurdere og kontinuerlig overvåke likviditeten til eiendeler som godtas som sikkerhet, og eventuelt treffe korrigerende tiltak.

En sentral motpart skal minst en gang i året gjennomgå sine retningslinjer og framgangsmåter for kvalifiserte eiendeler. En slik gjennomgåelse skal også foretas når det skjer en vesentlig endring som påvirker den sentrale motpartens risikoeksponering.

Artikkel 38

Kontantsikkerheter

Ved anvendelse av artikkel 46 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal svært likvide sikkerheter i form av kontanter være angitt i en av følgende valutaer:

- a) en valuta med en risiko som den sentrale motparten kan godtgjøre overfor vedkommende myndigheter at den kan styre på en tilfredsstillende måte,
- b) en valuta som den sentrale motparten clearer transaksjoner i, innenfor grensen for de sikkerhetene som kreves for å dekke den sentrale motpartens eksponeringer i denne valutaen.

Artikkel 39

Finansielle instrumenter

Ved anvendelse av artikkel 46 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal finansielle instrumenter, bankgarantier og gull som oppfyller vilkårene fastsatt i vedlegg I, anses som svært likvide sikkerheter.

Artikkel 40

Verdsetting av sikkerheter

1. Med sikte på verdsetting av svært likvide sikkerheter som definert i artikkel 37, skal en sentral motpart innføre og gjennomføre retningslinjer og framgangsmåter for å overvåke, så nær sanntid som mulig, kredittkvaliteten, markedslividiteten og prisvolatiliteten for hver eiendel som godtas som sikkerhet. En sentral motpart skal regelmessig og minst en gang i året kontrollere at dens retningslinjer og framgangsmåter for verdsetting er hensiktsmessige. En slik gjennomgåelse skal også foretas når det skjer en vesentlig endring som påvirker den sentrale motpartens risikoeksponering.

2. En sentral motpart skal verdsette sine sikkerheter til markedsverdi så nær sanntid som mulig, og dersom dette ikke lar seg gjøre, skal den kunne godtgjøre overfor vedkommende myndigheter at den kan styre risikoene.

Artikkel 41

Avkortinger

1. En sentral motpart skal innføre og gjennomføre retningslinjer og framgangsmåter for å fastslå forsvarlige avkortinger som skal anvendes på sikkerhetens verdi.

2. Gjennom avkortingene anerkjennes det at sikkerheten kanskje må realiseres under stressede markedsforhold, og det skal tas hensyn til den tiden det kan ta å realisere den. Den sentrale motparten skal godtgjøre overfor vedkommende myndighet at avkortinger beregnes på en forsiktig måte for å begrense prosykliske virkninger i størst mulig grad. For hver eiendel som er stilt som sikkerhet, skal avkortingene fastsettes på grunnlag av relevante kriterier, herunder

- a) typen eiendeler og det kredittrisikonivået som er knyttet til det finansielle instrumentet i henhold til den sentrale motpartens interne vurdering. Når den sentrale motparten foretar en slik vurdering, skal den anvende en definert og objektiv metode som ikke utelukkende er basert på eksterne uttalelser, og som tar hensyn til den risikoen som oppstår som følge av at utstederen er etablert i en bestemt stat,

- b) eiendelens løpetid,
 - c) eiendelens historiske og hypotetiske framtidige prisvolatilitet under stressede markedsforhold,
 - d) det underliggende markedets likviditet, herunder forskjeller mellom kjøps- og salgskurs,
 - e) eventuell valutarisiko,
 - f) korrelasjonsrisiko.
3. En sentral motpart skal regelmessig kontrollere at avkortningene er hensiktsmessige. En sentral motpart skal gjennomgå retningslinjene og framgangsmåtene for avkorting minst en gang i året og hver gang det skjer en vesentlig endring som påvirker den sentrale motpartens risikoeksponering, men bør i størst mulig grad unngå driftsforstyrrende eller store endringer av avkortinger, noe som kan få prosykliske virkninger. Retningslinjer og framgangsmåter for avkorting skal minst en gang i året være gjenstand for en uavhengig validering.

Artikkel 42

Konsentrasjonsgrenser

1. En sentral motpart skal innføre og gjennomføre retningslinjer og framgangsmåter for å sikre at sikkerhetene er tilstrekkelig diversifisert til at de kan realiseres innenfor en fastsatt innehavsperiode uten betydelig innvirkning på markedet. Retningslinjene og framgangsmåtene skal fastsette risikoreduserende tiltak som skal anvendes når konsentrasjonsgrensene angitt i nr. 2 overskrides.
2. En sentral motpart skal fastsette konsentrasjonsgrenser for
- a) individuelle utstedere,
 - b) typer av utstedere,
 - c) typer av eiendeler,
 - d) hvert clearingmedlem,
 - e) alle clearingmedlemmer.
3. Det skal foretas en forsiktig fastsettelse av konsentrasjonsgrensene, idet det tas hensyn til alle relevante kriterier, herunder
- a) finansielle instrumenter utstedt av utstedere av samme type når det gjelder økonomisk sektor, virksomhet og geografisk område,
 - b) kredittrisikonivået for det finansielle instrumentet eller utstederen på grunnlag av den sentrale motpartens interne vurdering. Når den sentrale motparten foretar en slik vurdering, skal den anvende en definert og objektiv metode som ikke utelukkende er basert på eksterne uttalelser, og som tar hensyn til den risikoen som oppstår som følge av at utstederen er etablert i en bestemt stat,

- c) de finansielle instrumentenes likviditet og prisvolatilitet.

4. En sentral motpart skal sikre at høyst 10 % av dens sikkerheter er garantert av en enkelt kredittinstitusjon eller tilsvarende finansinstitusjon i en tredjestat, eller av et foretak som er del av samme konsern som kredittinstitusjonen eller finansinstitusjonen i en tredjestat. Dersom sikkerhetene som den sentrale motparten mottar i form av forretningsbankgarantier, utgjør mer enn 50 % av de samlede sikkerhetene, kan denne grensen endres til 25 %.

5. Når en sentral motpart beregner grensene fastsatt i nr. 2, skal den ta hensyn til sin samlede eksponering overfor en utsteder, herunder verdien av kumulative kredittlinjer, innskuddsbevis, tidsinnskudd, sparekontoer, innskuddskontoer, foliokontoer, pengemarkedsinstrumenter og omvendte gjenkjøpsavtaler som den sentrale motparten benytter. Disse grensene får ikke anvendelse på sikkerhet som innehas av den sentrale motparten ut over minstekravene til marginer, misligholdsfond eller andre økonomiske midler.

6. Når en sentral motpart fastsetter konsentrasjonsgrensen for sin eksponering overfor en individuell utsteder, skal den samle og behandle som én enkelt risiko sin eksponering overfor alle finansielle instrumenter som er utstedt og uttrykkelig garantert av utstederen eller et konsernforetak, og overfor finansielle instrumenter som er utstedt av foretak som utelukkende har som formål å eie produksjonsmidler som er avgjørende for utstederens virksomhet.

7. En sentral motpart skal regelmessig kontrollere at dens retningslinjer og framgangsmåter som gjelder konsentrasjonsgrenser, er hensiktsmessige. En sentral motpart skal gjennomgå sine retningslinjer og framgangsmåter for konsentrasjonsgrenser minst en gang i året og hver gang det skjer en vesentlig endring som påvirker den sentrale motpartens risikoeksponering.

8. En sentral motpart skal underrette vedkommende myndighet og clearingmedlemmene om gjeldende konsentrasjonsgrenser og eventuelle endringer av disse grensene.

9. Dersom den sentrale motparten vesentlig overskrider en konsentrasjonsgrense som er fastsatt i dens retningslinjer og framgangsmåter, skal den umiddelbart underrette vedkommende myndighet. Den sentrale motparten skal rette opp overskridelsen så raskt som mulig.

KAPITTEL XI

RETNINGSLINJER FOR INVESTERINGER

(Artikkel 47 i forordning (EU) nr. 648/2012)

Artikkel 43

Svært likvide finansielle instrumenter

Ved anvendelse av artikkel 47 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012 kan gjeldsinstrumenter anses å være svært likvide med en ubetydelig kreditt- og markedsrisiko dersom de oppfyller alle vilkårene i vedlegg II.

*Artikkel 44***Svært sikre ordninger for deponering av finansielle instrumenter**

1. Dersom en sentral motpart ikke kan deponere de finansielle instrumentene som er nevnt i artikkel 45 eller innbetalt til den som marginer, bidrag til misligholdsfond eller bidrag til andre økonomiske midler, både gjennom overdragelse av eiendomsrett og sikkerhetsrett, hos operatøren av et oppgjørssystem for verdipapirer som sikrer fullstendig vern av disse instrumentene, skal de deponeres hos en av følgende:

- a) en sentralbank som sikrer fullstendig vern av disse instrumentene, og som gir den sentrale motparten rask tilgang til de finansielle instrumentene når det er nødvendig,
- b) en kredittinstitusjon som har tillatelse i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF⁽¹⁾, som sikrer fullstendig atskillelse og vern av disse instrumentene, som gir den sentrale motparten rask tilgang til de finansielle instrumentene når det er nødvendig, og som ifølge den sentrale motpartens interne vurdering har lav kredittrisiko. Når den sentrale motparten foretar en slik vurdering, skal den anvende en definert og objektiv metode som ikke utelukkende er basert på eksterne uttalelser, og som tar hensyn til den risikoen som oppstår som følge av at utstederen er etablert i en bestemt stat,
- c) en finansinstitusjon i en tredjestat som er underlagt og overholder tilsynsregler som vedkommende myndigheter anser som minst like strenge som reglene fastsatt i direktiv 2006/48/EF, som har solid regnskapspraksis, framgangsmåter for oppbevaring og interne kontroller, og som sikrer fullstendig atskillelse og vern av disse instrumentene, gir den sentrale motparten rask tilgang til de finansielle instrumentene når det er nødvendig, og som ifølge den sentrale motpartens interne vurdering har lav kredittrisiko. Når den sentrale motparten foretar en slik vurdering, skal den anvende en definert og objektiv metode som ikke utelukkende er basert på eksterne uttalelser, og som tar hensyn til den risikoen som oppstår som følge av at utstederen er etablert i en bestemt stat.

2. Dersom finansielle instrumenter deponeres i samsvar med nr. 1 bokstav b) eller c), skal de oppbevares slik at den sentrale motparten ikke påføres tap som følge av mislighold eller insolvens hos finansinstitusjonen som har tillatelse.

3. Svært sikre ordninger for deponering av finansielle instrumenter som er innbetalt som marginer, bidrag til misligholdsfond eller bidrag til andre økonomiske midler, skal bare gjøre det mulig for den sentrale motparten å gjenbruke disse finansielle instrumentene dersom vilkårene i artikkel 39 nr. 8 i forordning (EU) nr. 648/2012 er oppfylt, og dersom

formålet med gjenbruken er å foreta betalinger, håndtere mislighold hos et clearingmedlem eller oppfylle en samvirkingsavtale.

*Artikkel 45***Svært sikre ordninger for oppbevaring av kontanter**

1. Ved anvendelse av artikkel 47 nr. 4 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal kontantinnskudd i andre enheter enn sentralbanker oppfylle alle følgende vilkår:

- a) innskuddet er angitt i en av følgende valutaer:
 - i) en valuta med en risiko som den sentrale motparten med høy pålitelighet kan godtgjøre at den kan styre,
 - ii) en valuta som den sentrale motparten clearer transaksjoner i, innenfor grensen for de sikkerhetene som mottas i den valutaen,
- b) innskuddet skal foretas i en av følgende enheter:
 - i) en kredittinstitusjon som har tillatelse i henhold til direktiv 2006/48/EF, og som ifølge den sentrale motpartens interne vurdering har lav kredittrisiko. Når den sentrale motparten foretar en slik vurdering, skal den anvende en definert og objektiv metode som ikke utelukkende er basert på eksterne uttalelser, og som tar hensyn til den risikoen som oppstår som følge av at utstederen er etablert i en bestemt stat,
 - ii) en finansinstitusjon i en tredjestat som er underlagt og overholder tilsynsregler som vedkommende myndigheter anser som minst like strenge som reglene fastsatt i direktiv 2006/48/EF, som har solid regnskapspraksis, framgangsmåter for oppbevaring og interne kontroller, og som ifølge den sentrale motpartens interne vurdering har lav kredittrisiko. Når den sentrale motparten foretar en slik vurdering, skal den anvende en definert og objektiv metode som ikke utelukkende er basert på eksterne uttalelser, og som tar hensyn til den risikoen som oppstår som følge av at utstederen er etablert i en bestemt stat.

2. Dersom kontanter oppbevares over natten i samsvar med nr. 1, skal minst 95 % av disse kontantene, beregnet over en gjennomsnittlig periode på en kalendermåned, deponeres slik at de dekkes av sikkerheter i form av svært likvide finansielle instrumenter som oppfyller kravene i artikkel 45, med unntak for kravet i nr. 1 bokstav c) i nevnte artikkel.

⁽¹⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

*Artikkel 45***Konsentrasjonsgrenser**

1. En sentral motpart skal innføre og gjennomføre retningslinjer og framgangsmåter for å sikre tilstrekkelig diversifisering når det gjelder finansielle instrumenter som dens økonomiske midler investeres i.
2. En sentral motpart skal fastsette konsentrasjonsgrenser og overvåke konsentrasjonen av sine økonomiske midler med hensyn til
 - a) individuelle finansielle instrumenter,
 - b) typer av finansielle instrumenter,
 - c) individuelle utstedere,
 - d) typer av utstedere,
 - e) motparter som den har etablert ordninger med i henhold til artikkel 44 nr. 1 bokstav b) og c) eller artikkel 45 nr. 2.
3. Når en sentral motpart vurderer typer av utstedere, skal den ta hensyn til følgende:
 - a) geografisk spredning,
 - b) innbyrdes avhengighet og forskjellige forbindelser som en enhet kan ha med en sentral motpart,
 - c) kredittrisikonivået,
 - d) den sentrale motpartens eksponering overfor utstederen gjennom produkter som cleares av den sentrale motparten.
4. Retningslinjene og framgangsmåtene skal fastsette risikoreduserende tiltak som skal anvendes når konsentrasjonsgrensene overskrides.
5. Når en sentral motpart fastsetter konsentrasjonsgrensen for sin eksponering overfor en individuell utsteder eller depotmottaker, skal den samle og behandle som én enkelt risiko sin eksponering overfor alle finansielle instrumenter som er utstedt av eller uttrykkelig garantert av utstederen, og alle økonomiske midler som er deponert hos depotmottakeren.
6. En sentral motpart skal regelmessig kontrollere at dens retningslinjer og framgangsmåter som gjelder konsentrasjonsgrenser, er hensiktsmessige. I tillegg skal en sentral motpart gjennomgå sine retningslinjer og framgangsmåter for konsentrasjonsgrenser minst en gang i året og hver gang det skjer en vesentlig endring som påvirker den sentrale motpartens risikoeksponering.

7. Dersom den sentrale motparten overskrider en konsentrasjonsgrense som er fastsatt i dens retningslinjer og framgangsmåter, skal den umiddelbart underrette vedkommende myndighet. Den sentrale motparten skal rette opp overskridelsen så raskt som mulig.

*Artikkel 46***Annen sikkerhet enn kontanter**

Dersom sikkerhet mottas i form av finansielle instrumenter i samsvar med bestemmelsene i kapittel X, får bare artikkel 44 og 45 anvendelse.

KAPITTEL XII

GJENNOMGÅELSE AV MODELLER, STRESSTESTING OG ETTERKONTROLL

(Artikkel 49 i forordning (EU) nr. 648/2012)

AVSNITT 1

Modeller og programmer*Artikkel 47***Modellvalidering**

1. En sentral motpart skal foreta en omfattende validering av sine modeller og metoder og rammen for styring av likviditetsrisiko som den anvender for å kvantifisere, samle og styre sine risikoer. Eventuelle vesentlige endringer eller justeringer av disse modellene og metodene og rammen for styring av likviditetsrisiko skal være underlagt egnede styringsordninger, herunder innhenting av råd fra risikokomiteen, og skal valideres av en kvalifisert og uavhengig part før de anvendes.
2. En sentral motparts valideringsprosess skal dokumenteres og minst angi hvilke retningslinjer som anvendes for å teste den sentrale motpartens margin, misligholdsfond og andre økonomiske midler samt rammen for beregning av likvide økonomiske midler. Eventuelle vesentlige endringer eller justeringer av slike retningslinjer skal være underlagt egnede styringsordninger, herunder innhenting av råd fra risikokomiteen, og skal valideres av en kvalifisert og uavhengig part før de anvendes.
3. En omfattende validering skal minst omfatte følgende:
 - a) en vurdering av om modellene og rammene er solid utformet, herunder underlagsdokumenter for utviklingen av dem,
 - b) en gjennomgåelse av framgangsmåtene for løpende overvåking, herunder kontroll av prosesser og referansemåling,
 - c) en gjennomgåelse av parametere og antakelser som ligger til grunn for utviklingen av modellene, metodene og rammene,
 - d) en gjennomgåelse av modellenes, metodenes og rammenes tilstrekkelighet og hensiktsmessighet for den typen kontrakter de gjelder for,

e) en gjennomgåelse av stresstestingsscenarioenes hensiktsmessighet i samsvar med kapittel VII og artikkel 52,

f) en analyse av testresultatene.

4. En sentral motpart skal fastsette kriteriene for sin vurdering av om dens modeller, metoder og ramme for styring av likviditetsrisiko kan valideres på en vellykket måte. Kriteriene skal omfatte positive testresultater.

5. Dersom prisopplysninger ikke er lett tilgjengelige eller pålitelige, skal en sentral motpart håndtere slike prisbegrensninger og som et minstekrav anvende forsiktige antakelser basert på observerte korrelerte eller tilknyttede markeder og aktuell markedsatferd.

6. Dersom prisopplysninger ikke er lett tilgjengelige eller pålitelige, skal systemene og verdsettingsmodellene som anvendes for dette formålet, være underlagt egnede styringsordninger, herunder innhenting av råd fra risikokomiteen, samt validering og testing. En sentral motpart skal la en kvalifisert og uavhengig part validere verdsettingsmodellene under en rekke markedsscenarioer for å sikre at modellene på en nøyaktig måte gir egnede priser, og skal eventuelt justere sin beregning av startmarginer for å gjenspeile påvist modellrisiko.

7. En sentral motpart skal regelmessig foreta en vurdering av sin marginmodells teoretiske og empiriske egenskaper for alle finansielle instrumenter som den clearer.

Artikkel 48

Testingsprogrammer

1. En sentral motpart skal ha innført retningslinjer og framgangsmåter med nærmere beskrivelser av de stresstest- og etterkontrollprogrammene den gjennomfører for å vurdere egnethet, nøyaktighet, pålitelighet og robusthet for de modellene og metodene som den anvender for å beregne sine risikostyringsordninger, herunder marginer, bidrag til misligholdsfond og andre økonomiske midler ved en rekke ulike markedsforhold.

2. En sentral motparts retningslinjer og framgangsmåter skal også gi en nærmere beskrivelse av det stresstestingsprogrammet den gjennomfører for å vurdere om rammen for styring av likviditetsrisiko er egnet, nøyaktig, pålitelig og robust.

3. Retningslinjene og framgangsmåtene skal minst omfatte metoder for valg og utvikling av egnede tester, herunder valg av portefølje- og markedsopplysninger, testhyppighet, særlige risikoegenskaper for de finansielle instrumentene som clearer, analyse av testresultater og testavvik samt eventuelle relevante korrigerende tiltak.

4. En sentral motpart skal ta med eventuelle kundeposisjoner i alle tester den utfører.

AVSNITT 2

Etterkontroll

Artikkel 49

Framgangsmåte for etterkontroll

1. En sentral motpart skal vurdere sin margindekning ved å sammenligne observerte resultater med forventede resultater oppnådd ved bruk av marginmodeller. Slike etterkontrollanalyser skal foretas hver dag for å fastslå om det finnes testavvik når det gjelder margindekning. Dekningen skal vurderes for nåværende posisjoner for finansielle instrumenter og clearingmedlemmer, og det skal tas hensyn til mulige virkninger av beregning av porteføljemarginer og eventuelt samvirkende sentrale motparter.

2. En sentral motpart skal vurdere hvilke historiske tidshorisonter for etterkontrollprogrammet som er egnet for å sikre at den anvendte observasjonsperioden er tilstrekkelig til å redusere en eventuell negativ innvirkning på den statistiske signifikansen.

3. En sentral motparts etterkontrollprogram skal minst omfatte klare statistiske tester og resultatkrITERIER som sentrale motparter skal definere for å vurdere resultatene av etterkontroller.

4. En sentral motpart skal regelmessig og uten brudd på taushetsplikten rapportere resultatene og analysene av sine etterkontroller til risikokomiteen for å få dennes råd i forbindelse med gjennomgåelsen av marginmodellen.

5. Resultater og analyser av etterkontroller skal gjøres tilgjengelige for alle clearingmedlemmer og, dersom de er kjent for den sentrale motparten, for kunder. For alle andre kunder skal resultater og analyser av etterkontroller gjøres tilgjengelige av de berørte clearingmedlemmene på anmodning. Slike opplysninger skal samles i en form som ikke medfører brudd på taushetsplikten, og clearingmedlemmer og kunder skal ha tilgang til nærmere resultater og analyser av etterkontroller bare for sine egne porteføljer.

6. En sentral motpart skal fastsette framgangsmåter for nærmere å beskrive hvilke tiltak den kan treffe på grunnlag av resultatene av etterkontrollanalyser.

AVSNITT 3

Følsomhetstester og -analyser

Artikkel 50

Framgangsmåte for følsomhetstester og -analyser

1. En sentral motpart skal foreta følsomhetstester og -analyser for å vurdere sin marginmodells dekning under ulike markedsforhold, ved anvendelse av historiske data fra faktiske inntrufne stressede markedsforhold og hypotetiske data fra teoretiske stressede markedsforhold.

2. For å forstå hvordan margindekningsnivået kan bli påvirket av svært stressede markedsforhold og endringer i viktige modellparametere, skal en sentral motpart anvende en rekke parametere og antakelser som tar hensyn til ulike historiske og hypotetiske forhold, herunder de mest volatile periodene som har forekommet på markedene den betjener, og ekstreme endringer av korrelasjonene mellom prisene på ulike kontrakter som den clearer.

3. Det skal foretas følsomhetsanalyser av en rekke faktiske og representative clearingmedlemmers porteføljer. De representative porteføljene skal velges ut på grunnlag av deres følsomhet for vesentlige risikofaktorer og korrelasjoner som den sentrale motparten er eksponert for. Slike følsomhetstester og -analyser skal utformes for å teste viktige parametere og antakelser i startmarginmodellen ved ulike konfidensintervaller for å fastslå hvor følsomt systemet er for feil kalibrering av slike parametere og antakelser. Det skal tas behørig hensyn til tidsrammen for risikofaktorene og til den antatte korrelasjonen mellom ulike risikofaktorer.

4. En sentral motpart skal vurdere mulige tap i clearingmedlemmers posisjoner.

5. En sentral motpart skal, dersom det er relevant, ta hensyn til parametere som gjenspeiler samtidig mislighold hos clearingmedlemmer som utsteder finansielle instrumenter som cleares av den sentrale motparten, eller de underliggende eiendeler for derivater som cleares av den sentrale motparten. Dersom det er relevant, skal det også tas hensyn til virkningene av mislighold hos en kunde som utsteder finansielle instrumenter som cleares av den sentrale motparten, eller de underliggende eiendeler for derivater som cleares av den sentrale motparten.

6. En sentral motpart skal regelmessig og uten brudd på taushetsplikten rapportere resultatene og analysene av følsomhetstester til risikokomiteen for å få dennes råd i forbindelse med gjennomgåelsen av marginmodellen.

7. En sentral motpart skal fastsette framgangsmåter for nærmere å beskrive hvilke tiltak den kan treffe på grunnlag av resultatene av følsomhetstestanalyser.

AVSNITT 4

Stresstesting

Artikkel 51

Framgangsmåte for stresstesting

1. I en sentral motparts stresstester skal stressparametere, antakelser og scenarier anvendes på modeller som brukes for å beregne risikoeksponeringer, for å sikre at den har tilstrekkelige økonomiske midler til å dekke disse eksponeringene under ekstreme, men mulige markedsforhold.

2. En sentral motparts stresstestingsprogram skal kreve at den regelmessig utfører en rekke stresstester der det tas hensyn til den sentrale motpartens produktsammensetning og alle deler av dens modeller og metoder og rammen for styring av likviditetsrisiko.

3. En sentral motparts stresstestingsprogram skal foreskrive at stresstester skal utføres ved hjelp av definerte stresstestings-scenarier for både tidligere og hypotetiske ekstreme, men mulige markedsforhold i samsvar med kapittel VII. Tidligere markedsforhold som skal anvendes, skal gjennomgå og justeres ved behov. En sentral motpart skal også ta hensyn til andre former for hensiktsmessige stresstestings-scenarier, herunder blant annet teknisk og finansiell svikt hos dens oppgjørsbanker, nostro-agenter, depotbanker, likviditetstilbydere eller samvirkende sentrale motparter.

4. En sentral motpart skal ha kapasitet til raskt å tilpasse sine stresstester slik at de tar hensyn til nye eller framvoksende risikoer.

5. En sentral motpart skal ta hensyn til mulige tap som oppstår som følge av mislighold hos en kjent kunde som clearer gjennom flere clearingmedlemmer.

6. En sentral motpart skal regelmessig og uten brudd på taushetsplikten rapportere resultatene og analysene av stresstester til risikokomiteen for å få dennes råd i forbindelse med gjennomgåelsen av sine modeller og metoder og rammen for styring av likviditetsrisiko.

7. Resultater og analyser av stresstester skal gjøres tilgjengelige for alle clearingmedlemmer og, dersom de er kjent for den sentrale motparten, for kunder. For alle andre kunder skal resultater og analyser av stresstester gjøres tilgjengelige av de berørte clearingmedlemmene på anmodning. Slike opplysninger skal samles i en form som ikke medfører brudd på taushetsplikten, og clearingmedlemmer og kunder skal ha tilgang til nærmere resultater og analyser av stresstester bare for sine egne porteføljer.

8. En sentral motpart skal fastsette framgangsmåter for nærmere å beskrive hvilke tiltak den kan treffe på grunnlag av resultatene av stresstestanalyser.

Artikkel 52

Risikofaktorer for stresstester

1. En sentral motpart skal identifisere og ha en egnet metode for å måle relevante risikofaktorer som er spesifikke for de kontraktene den clearer, og som kan påvirke dens tap. En sentral motparts stresstester skal, der det er relevant, minst ta hensyn til risikofaktorer som er angitt for følgende typer finansielle instrumenter:

a) rentekontrakter: risikofaktorer som er knyttet til rentene i hver valuta som den sentrale motparten clearer finansielle instrumenter i. Modellene for avkastningskurven skal deles inn i flere forfallskategorier for å fange opp endringer i rentenes volatilitet langs avkastningskurven. Antallet tilknyttede risikofaktorer avhenger av hvor komplekse de rentekontraktene som cleares av den sentrale motparten, er. Basisrisiko, som oppstår som følge av ikke fullstendig korrelerte bevegelser mellom statsrenter og andre faste renter, skal fanges opp separat,

- b) valutakontrakter: risikofaktorer som er knyttet til hver valuta som den sentrale motparten clearer finansielle instrumenter i, og til vekslingskursen mellom den valutaen som marginkravene angis i, og den valutaen som den sentrale motparten clearer finansielle instrumenter i,
- c) egenkapitalkontrakter: risikofaktorer som er knyttet til volatiliteten for enkeltstående egenkapitalemisjoner for hvert av markedene som cleares av den sentrale motparten, og til volatiliteten i ulike sektorer av det samlede egenkapitalmarkedet. Hvilken type modellberegning som skal anvendes for et gitt marked, og hvor avansert den skal være, avhenger av den sentrale motpartens eksponering overfor det samlede markedet og av dens konsentrasjon i de enkelte aksjemisjonene på dette markedet,
- d) råvarekontrakter: risikofaktorer som tar hensyn til de ulike kategoriene og underkategoriene av råvarekontrakter og tilknyttede derivater som cleares av den sentrale motparten, herunder eventuelt variasjoner i eierfordelen mellom derivatposisjoner og kontantposisjoner i råvaren,
- e) kredittkontrakter: risikofaktorer som tar hensyn til risikoen for plutselig mislighold, herunder den akkumulerte risikoen som oppstår gjennom flere mislighold, basisrisikoen og inndrivelsesgradens volatilitet.
2. I sine stresstester skal en sentral motpart også ta behørig hensyn til minst følgende:
- a) korrelasjoner, herunder mellom identifiserte risikofaktorer og lignende kontrakter som den sentrale motparten clearer,
- b) faktorer som tilsvarer den implisitte og historiske volatiliteten for kontrakten som cleares,
- c) særlige egenskaper ved eventuelle nye kontrakter som den sentrale motparten skal clearer,
- d) konsentrasjonsrisiko, herunder for clearingmedlemmer og foretak som tilhører et clearingmedlems konsern,
- e) innbyrdes avhengighet og flertallige forbindelser,
- f) relevante risikoer, herunder valutarisiko,
- g) fastsatte eksponeringsgrenser,
- h) korrelasjonsrisiko.

Artikkel 53

Stresstesting av samlede økonomiske midler

1. En sentral motparts stresstestingsprogram skal sikre at dens kombinasjon av marginer, bidrag til misligholdsfond og andre økonomiske midler er tilstrekkelig til å dekke mislighold hos minst de to clearingmedlemmene som den har størst eksponering overfor, under ekstreme, men mulige markedsforhold. Stresstestingsprogrammet skal også omfatte en undersøkelse av mulige tap som følge av mislighold hos foretak som tilhører samme konsern som de to clearingmedlemmene som den har størst eksponering overfor, under ekstreme, men mulige markedsforhold.
2. En sentral motparts stresstestingsprogram skal sikre at dens marginer og misligholdsfond er tilstrekkelige til å dekke minst mislighold hos det clearingmedlemmet som den har størst eksponering overfor, eller hos de nest største og tredje største clearingmedlemmene dersom summen av deres eksponeringer er større, slik det er angitt i artikkel 42 i forordning (EU) nr. 648/2012.
3. Den sentrale motparten skal foreta en grundig analyse av de mulige tapene som den kan bli påført, og skal vurdere de mulige tapene i clearingmedlemmers posisjoner, herunder risikoen for at en avvikling av slike posisjoner kan påvirke markedet og den sentrale motpartens margindekningsnivå.
4. En sentral motpart skal, dersom det er relevant, i sine stresstester ta hensyn til virkningene av mislighold hos et clearingmedlem som utsteder finansielle instrumenter som cleares av den sentrale motparten, eller de underliggende eiendeler for derivater som cleares av den sentrale motparten. Dersom det er relevant, skal det også tas hensyn til virkningene av mislighold hos en kunde som utsteder finansielle instrumenter som cleares av den sentrale motparten, eller de underliggende eiendeler for derivater som cleares av den sentrale motparten.
5. En sentral motparts stresstester skal ta hensyn til avviklingsperioden fastsatt i artikkel 26.

Artikkel 54

Stresstesting av likvide økonomiske midler

1. En sentral motparts stresstestingsprogram for dens likvide økonomiske midler skal sikre at de er tilstrekkelige i henhold til kravene fastsatt i kapittel VIII.
2. En sentral motpart skal ha klare og gjennomsiktede regler og framgangsmåter for å rette opp mangelen på likvide økonomiske midler som avdekkes gjennom stresstestene, for å sikre at den kan oppfylle sine betalingsforpliktelser.

En sentral motpart skal også ha klare framgangsmåter for å bruke resultatene og analysene av stresstestene til å vurdere hvor egnet rammen for styring av likviditetsrisiko og likviditetstilbydere er, og til å foreta eventuelle justeringer.

3. Stresstestingsscenarioer som anvendes ved stresstesting av likvide økonomiske midler, skal ta hensyn til den sentrale motpartens utforming og virksomhet og omfatte alle enheter som kan utsette den for vesentlig likviditetsrisiko. Slike stresstester skal også ta hensyn til eventuelle nære forbindelser eller lignende eksponeringer mellom dens clearingmedlemmer, herunder andre foretak som er del av samme konsern, og vurdere sannsynligheten for flere mislighold og den eventuelle spredningseffekten blant dens clearingmedlemmer som slikt mislighold kan forårsake.

AVSNITT 5

Dekning og anvendelse av testresultater

Artikkel 55

Opprettholdelse av tilstrekkelig dekning

1. En sentral motpart skal innføre og opprettholde framgangsmåter for å oppdage endrede markedsforhold, herunder økt volatilitet eller redusert likviditet for de finansielle instrumentene den clearer, slik at den raskt kan tilpasse beregningen av sitt marginkrav for å ta behørig hensyn til de nye markedsforholdene.

2. En sentral motpart skal teste sine avkortinger for å sikre at sikkerheten kan realiseres minst til sin avkortede verdi under observerte og ekstreme, men mulige markedsforhold.

3. Dersom en sentral motpart inndriver margin på porteføljenivå og ikke på produktnivå, skal den løpende vurdere og teste motregninger mellom produkter. En sentral motpart skal basere slike motregninger på en forsvarlig og økonomisk fornuftig metode som gjenspeiler graden av prisavhengighet mellom produktene. En sentral motpart skal særlig teste hvordan korrelasjoner utvikler seg i perioder med faktiske og hypotetiske alvorlige markedsforhold.

Artikkel 56

Gjennomgåelse av modeller på grunnlag av testresultater

1. En sentral motpart skal ha klare framgangsmåter for å fastsette det beløpet den kanskje må inndrive som tilleggsmargin, herunder i løpet av dagen, og for å justere sin marginmodell dersom etterkontroll viser at modellen ikke har virket som forventet og derfor ikke identifiserer det startmarginbeløpet som er nødvendig for å oppnå ønsket konfidensnivå. Dersom en sentral motpart har fastslått at det er nødvendig å innkreve en tilleggsmargin, skal den gjøre det ved neste innkalling av margin.

2. En sentral motpart skal vurdere kilden til testavvik som den avdekker gjennom etterkontrollene. Avhengig av kilden til avvikene skal den sentrale motparten fastslå om det kreves en grunnleggende endring av marginmodellen eller av modellene som gir denne inndata, og om det er nødvendig å justere gjeldende parametere.

3. En sentral motpart skal vurdere kildene til testavvik som den avdekker gjennom stresstestene. Den sentrale motparten skal fastslå om det kreves en grunnleggende endring av dens modeller, metoder eller ramme for styring av likviditetsrisiko, eller om det er nødvendig å justere gjeldende parametere eller antakelser, på grunnlag av kildene til avvikene.

4. Dersom resultatene av testene viser at marginen, misligholdsfondet eller andre økonomiske midler har utilstrekkelig dekning, skal den sentrale motparten øke den samlede dekningen for sine økonomiske midler til et akseptabelt nivå ved neste innkalling av margin. Dersom resultatene av testene viser at det er utilstrekkelige likvide økonomiske midler, skal den sentrale motparten øke sine likvide økonomiske midler til et akseptabelt nivå så snart det er praktisk mulig.

5. Når en sentral motpart vurderer sine modeller og metoder og rammen for styring av likviditetsrisiko, skal den overvåke hyppigheten av gjentakende testavvik for å identifisere og løse problemer på en egnet måte og uten unødige opphold.

AVSNITT 6

Omvendte stresstester

Artikkel 57

Omvendte stresstester

1. En sentral motpart skal gjennomføre omvendte stresstester som er utformet for å identifisere under hvilke markedsforhold kombinasjonen av dens margin, misligholdsfond og andre økonomiske midler kan gi utilstrekkelig dekning av kreditteksponeringer, noe som kan gjøre at dens likvide økonomiske midler er utilstrekkelige. Når en sentral motpart gjennomfører slike tester, skal den modellere ekstreme markedsforhold som går ut over det som anses som sannsynlig, for å bidra til å fastsette grensene for sine modeller, sin ramme for styring av likviditetsrisiko, sine økonomiske midler og sine likvide økonomiske midler.

2. En sentral motpart skal utvikle omvendte stresstester som er tilpasset de særlige risikoene i de markedene og de kontraktene den yter clearingtjenester for.

3. På grunnlag av forholdene identifisert i henhold til nr. 1 og resultatene og analysen av omvendte stresstester skal en sentral motpart identifisere ekstreme, men mulige scenarioer i samsvar med kapittel VII.

4. En sentral motpart skal regelmessig og uten brudd på taushetsplikten rapportere resultatene og analysene av sine omvendte stresstester til risikokomiteen for å få dennes råd i forbindelse med gjennomgåelsen.

*AVSNITT 7***Framgangsmåter ved mislighold***Artikkel 58***Testing av framgangsmåter ved mislighold**

1. En sentral motpart skal teste og vurdere sine framgangsmåter ved mislighold for å sikre at de er både praktiske og effektive. En sentral motpart skal gjennomføre simuleringsovelser som del av testingen av framgangsmåtene ved mislighold.
2. Når en sentral motpart har gjennomført testingen av sine framgangsmåter ved mislighold, skal den identifisere eventuelle usikkerhetsfaktorer og tilpasse framgangsmåtene på en egnet måte for å redusere usikkerheten.
3. En sentral motpart skal gjennom simuleringsovelser kontrollere at alle clearingmedlemmer og eventuelt kunder og andre berørte parter, herunder samvirkende sentrale motparter og eventuelle tilknyttede tjenesteytere, blir behørig underrettet og kjenner framgangsmåtene i en misligholdssituasjon.

*AVSNITT 8***Hypighet av validering og testing***Artikkel 59***Hypighet**

1. En sentral motpart skal minst en gang i året foreta en omfattende validering av sine modeller og metoder.
2. En sentral motpart skal minst en gang i året foreta en omfattende validering av sin ramme for styring av likviditetsrisiko.
3. En sentral motpart skal minst en gang i året foreta en fullstendig validering av sine verdsettingsmodeller.
4. En sentral motpart skal minst en gang i året vurdere om retningslinjene som angis i artikkel 51, er hensiktsmessige.
5. En sentral motpart skal analysere og overvåke modellenes resultater og den økonomiske dekningen ved eventuelt mislighold gjennom å foreta etterkontroll av margindekningen minst en gang om dagen og gjennomføre stresstester minst en gang om dagen på grunnlag av forhåndsdefinerte parametere og antakelser.
6. En sentral motpart skal analysere og overvåke sin ramme for styring av likviditetsrisiko ved å stressteste sine likvide økonomiske midler minst en gang om dagen.
7. En sentral motpart skal foreta en detaljert og grundig analyse av testresultater minst en gang per måned for å sikre at dens stresstestingsscenarioer, modeller, ramme for styring av likviditetsrisiko, underliggende parametere og antakelser er

korrekte. Slike analyser skal foretas hyppigere under stressede markedsforhold, herunder når de finansielle instrumentene som cleares, eller markedene som betjenes, generelt er preget av høy volatilitet eller blir mindre likvide, når størrelsen på eller konsentrasjonene av posisjoner som innehas av dens clearingmedlemmer, øker betydelig, eller når det forventes at en sentral motpart vil bli utsatt for stressede markedsforhold.

8. Følsomhetsanalysen skal foretas minst en gang i måneden på grunnlag av resultatene av følsomhetstester. Denne analysen bør foretas hyppigere når markedene er uvanlig volatile eller blir mindre likvide, eller når størrelsen på eller konsentrasjonene av posisjoner som innehas av dens clearingmedlemmer, øker betydelig.
9. En sentral motpart skal minst en gang i året teste motregninger mellom finansielle instrumenter og hvordan korrelasjoner utvikler seg i perioder med faktiske og hypotetiske alvorlige markedsforhold.
10. En sentral motparts avkortinger skal testes minst en gang i måneden.
11. En sentral motpart skal gjennomføre omvendte stresstester minst hvert kvartal.
12. En sentral motpart skal minst en gang i kvartalet teste og vurdere sine framgangsmåter ved mislighold og minst en gang i året gjennomføre simuleringsovelser i samsvar med artikkel 61. En sentral motpart skal også gjennomføre simuleringsovelser etter eventuelle vesentlige endringer i framgangsmåtene ved mislighold.

*AVSNITT 9***Tidshorisonter ved gjennomføring av tester***Artikkel 60***Tidshorisonter**

1. Tidshorisontene som anvendes ved stresstesting, skal fastsettes i samsvar med kapittel VII og omfatte ekstreme, men mulige framtidige markedsforhold.
2. De historiske tidshorisontene som anvendes ved etterkontroller, skal omfatte data fra minst det seneste året eller fra den perioden som en sentral motpart har clearet det berørte finansielle instrumentet, dersom denne er under et år.

*AVSNITT 10***Offentliggjøring***Artikkel 61***Opplysninger som skal offentliggjøres**

1. En sentral motpart skal offentliggjøre de allmenne prinsippene som ligger til grunn for dens modeller og metoder, og hvilken type tester som gjennomføres, med et overordnet sammendrag av testresultatene og eventuelle korrigerende tiltak som er truffet.

2. En sentral motpart skal offentliggjøre sentrale aspekter ved sine framgangsmåter ved mislighold, herunder

- a) under hvilke omstendigheter tiltak kan treffes,
- b) hvem som kan treffe tiltakene,
- c) de vedtatte tiltakenes omfang, herunder behandling av både egne og kunders posisjoner, midler og eiendeler,
- d) ordninger for å håndtere en sentral motparts forpliktelser overfor ikke-misligholdende clearingmedlemmer,

e) ordninger som kan bidra til å håndtere det misligholdende clearingmedlemmets forpliktelser overfor sine kunder.

Artikkel 62

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Vedlegg I avsnitt 2 bokstav h) får anvendelse tre år etter datoen for denne forordnings ikrafttredelse med hensyn til transaksjoner i derivater som omhandlet i artikkel 2 nr. 4 bokstav b) og d) i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1227/2011⁽¹⁾.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 19. desember 2012.

For Kommissjonen

José Manuel BARROSO

President

⁽¹⁾ EUT L 326 av 8.12.2011, s. 1.

*VEDLEGG I***Vilkår for finansielle instrumenter, bankgarantier og gull som anses som svært likvide sikkerheter***AVSNITT 1**Finansielle instrumenter*

Ved anvendelse av artikkel 46 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal svært likvide sikkerheter i form av finansielle instrumenter være finansielle instrumenter som oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 1 i vedlegg II til denne forordning, eller omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som oppfyller alle følgende vilkår:

- a) den sentrale motparten kan godtgjøre overfor vedkommende myndighet at de finansielle instrumentene er utstedt av en utsteder som har lav kredittrisiko ifølge en egnet intern vurdering foretatt av den sentrale motparten. Når den sentrale motparten foretar en slik vurdering, skal den anvende en definert og objektiv metode som ikke utelukkende er basert på eksterne uttalelser, og som tar hensyn til den risikoen som oppstår som følge av at utstederen er etablert i en bestemt stat,
- b) den sentrale motparten kan godtgjøre overfor vedkommende myndighet at de finansielle instrumentene har lav markedsrisiko ifølge en egnet intern vurdering foretatt av den sentrale motparten. Når den sentrale motparten foretar en slik vurdering, skal den anvende en definert og objektiv metode som ikke utelukkende er basert på eksterne uttalelser,
- c) de er angitt i en av følgende valutaer:
 - i) en valuta med en risiko som den sentrale motparten kan godtgjøre overfor vedkommende myndigheter at den kan styre,
 - ii) en valuta som den sentrale motparten clearer kontrakter i, innenfor grensen for de sikkerhetene som kreves for å dekke den sentrale motpartens eksponeringer i denne valutaen,
- d) de kan omsettes fritt og er ikke omfattet av reguleringsmessige eller juridiske begrensninger eller av krav fra tredjepart som hindrer avvikling,
- e) de har et aktivt marked for direkte salg eller gjenkjøpsavtaler, med mange ulike kjøpere og selgere, som den sentrale motparten kan godtgjøre at den har sikker tilgang til, også under stressede forhold,
- f) de har pålitelige prisopplysninger som offentliggjøres regelmessig,
- g) de er ikke utstedt av
 - i) clearingmedlemmet som stiller sikkerheten, eller et foretak som er del av samme konsern som clearingmedlemmet, unntatt når det gjelder en obligasjon med fortrinnsrett, og bare dersom eiendelene som dekker obligasjonen, på en egnet måte er atskilt innenfor en solid rettslig ramme og oppfyller kravene i dette avsnittet,
 - ii) en sentral motpart eller et foretak som er del av samme konsern som en sentral motpart,
 - iii) et foretak hvis virksomhet omfatter yting av tjenester som er av avgjørende betydning for den sentrale motparten, med mindre foretaket er en sentralbank i EØS eller en sentralbank som utsteder en valuta som den sentrale motparten har eksponeringer i,
- h) de er ikke på annen måte eksponert for betydelig korrelasjonsrisiko.

*AVSNITT 2**Bankgarantier*

1. En forretningsbankgaranti skal, med forbehold for begrensninger som er avtalt med vedkommende myndighet, oppfylle følgende vilkår for å kunne godtas som sikkerhet i henhold til artikkel 46 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012:
 - a) den er utstedt som garanti for et ikke-finansielt clearingmedlem,
 - b) den er utstedt av en utsteder som den sentrale motparten kan godtgjøre overfor vedkommende myndighet har lav kredittrisiko ifølge en egnet intern vurdering foretatt av den sentrale motparten. Når den sentrale motparten foretar en slik vurdering, skal den anvende en definert og objektiv metode som ikke utelukkende er basert på eksterne uttalelser, og som tar hensyn til den risikoen som oppstår som følge av at utstederen er etablert i en bestemt stat,

- c) den er angitt i en av følgende valutaer:
- i) en valuta med en risiko som den sentrale motparten kan godtgjøre overfor vedkommende myndigheter at den kan styre på en tilfredsstillende måte,
 - ii) en valuta som den sentrale motparten clearer kontrakter i, innenfor grensen for de sikkerhetene som kreves for å dekke den sentrale motpartens eksponeringer i denne valutaen,
- d) den er ubetinget og ugjenkallelig, og det finnes ingen juridiske eller avtalefestede unntak som utstederen kan vise til for å hindre at garantien utbetales,
- e) den kan på anmodning utbetales i avviklingsperioden for porteføljen som tilhører det misligholdende clearingmedlemmet som har stilt den, uten noen reguleringsmessige, rettslige eller operasjonelle begrensninger,
- f) den er ikke utstedt av
- i) et foretak som er del av samme konsern som det ikke-finansielle clearingmedlemmet som dekkes av garantien,
 - ii) et foretak hvis virksomhet omfatter yting av tjenester som er av avgjørende betydning for den sentrale motparten, med mindre foretaket er en sentralbank i EØS eller en sentralbank som utsteder en valuta som den sentrale motparten har eksponeringer i,
- g) den er ikke på annen måte eksponert for betydelig korrelasjonsrisiko,
- h) den er fullt dekket gjennom sikkerhet som oppfyller følgende vilkår:
- i) den er ikke eksponert for korrelasjonsrisiko som følge av en korrelasjon med garantistens eller det ikke-finansielle clearingmedlemmets kredittverdighet, med mindre korrelasjonsrisikoen er tilstrekkelig redusert gjennom avkorting av sikkerheten,
 - ii) den sentrale motparten kan raskt anvende garantien, som er konkursbeskyttet i tilfelle av samtidig mislighold hos clearingmedlemmet og garantisten,
- i) garantistens egnethet er godkjent av den sentrale motpartens styre etter en grundig vurdering av utstederen og av garantiens rettslige, avtalemessige og operasjonelle ramme for å oppnå en høy grad av sikkerhet når det gjelder garantiens effektivitet, og dette er meldt til vedkommende myndighet.
2. En bankgaranti utstedt av en sentralbank skal oppfylle følgende vilkår for å kunne godtas som sikkerhet i henhold til artikkel 46 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012:
- a) den er utstedt av en EØS-sentralbank eller en sentralbank som utsteder en valuta som den sentrale motparten har eksponeringer i,
- b) den er angitt i en av følgende valutaer:
- i) en valuta med en risiko som den sentrale motparten kan godtgjøre overfor vedkommende myndigheter at den kan styre på en tilfredsstillende måte,
 - ii) en valuta som den sentrale motparten clearer transaksjoner i, innenfor grensen for de sikkerhetene som kreves for å dekke den sentrale motpartens eksponeringer i denne valutaen,
- c) den er ubetinget og ugjenkallelig, og det finnes ingen juridiske eller avtalefestede unntak som den utstedende sentralbanken kan vise til for å hindre at garantien utbetales,
- d) den kan utbetales i avviklingsperioden for porteføljen som tilhører det misligholdende clearingmedlemmet som har stilt den, uten noen reguleringsmessige, rettslige eller operasjonelle begrensninger og uten krav fra tredjepart.

AVSNITT 3

Gull

For at gull skal kunne godtas som sikkerhet i henhold til artikkel 46 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal det foreligge i form av rent gull i barrer fra en anerkjent leverandør og oppfylle følgende vilkår:

- a) det innehas direkte av den sentrale motparten,

- b) det er deponert hos en EØS-sentralbank eller en sentralbank som utsteder en valuta som den sentrale motparten har eksponeringer i, og som har egnede ordninger for å sikre clearingmedlemmenes eller kundenes eiendomsrett til gullet og kan gi den sentrale motparten rask tilgang til gullet ved behov,
- c) det er deponert hos en kredittinstitusjon som har tillatelse i henhold til direktiv 2006/48/EF, og som har egnede ordninger for å sikre clearingmedlemmenes eller kundenes eiendomsrett til gullet, kan gi den sentrale motparten rask tilgang til gullet ved behov, og der den sentrale motparten kan godtgjøre overfor vedkommende myndighet at kredittinstitusjonen har lav kredittrisiko ifølge en egnet intern vurdering foretatt av den sentrale motparten. Når den sentrale motparten foretar en slik vurdering, skal den anvende en definert og objektiv metode som ikke utelukkende er basert på eksterne uttalelser, og som tar hensyn til den risikoen som oppstår som følge av at kredittinstitusjonen er etablert i en bestemt stat,
- d) det er deponert hos en kredittinstitusjon i en tredjestat som er underlagt og overholder tilsynsregler som vedkommende myndigheter anser som minst like strenge som reglene fastsatt i direktiv 2006/48/EF, som har solid regnskapspraksis, framgangsmåter for oppbevaring og interne kontroller, og som har egnede ordninger for å sikre clearingmedlemmenes eller kundenes eiendomsrett til gullet, kan gi den sentrale motparten rask tilgang til gullet ved behov, og der den sentrale motparten kan godtgjøre overfor vedkommende myndighet at kredittinstitusjonen har lav kredittrisiko ifølge en egnet intern vurdering foretatt av den sentrale motparten. Når den sentrale motparten foretar en slik vurdering, skal den anvende en definert og objektiv metode som ikke utelukkende er basert på eksterne uttalelser, og som tar hensyn til den risikoen som oppstår som følge av at kredittinstitusjonen er etablert i en bestemt stat.
-

VEDLEGG II

Vilkår for svært likvide finansielle instrumenter

1. Ved anvendelse av artikkel 47 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012 kan finansielle instrumenter anses som svært likvide finansielle instrumenter med ubetydelig kreditt- og markedsrisiko dersom de er gjeldsinstrumenter som oppfyller alle følgende vilkår:
 - a) de er utstedt eller uttrykkelig garantert av
 - i) en stat,
 - ii) en sentralbank,
 - iii) en multilateral utviklingsbank som oppført i del 1 avsnitt 4.2 i vedlegg VI til direktiv 2006/48/EF,
 - iv) Det europeiske finansielle stabiliseringsfond eller eventuelt Den europeiske stabiliseringsordning,
 - b) den sentrale motparten kan godtgjøre at de har lav kreditt- og markedsrisiko ifølge den sentrale motpartens interne vurdering. Når den sentrale motparten foretar en slik vurdering, skal den anvende en definert og objektiv metode som ikke utelukkende er basert på eksterne uttalelser, og som tar hensyn til den risikoen som oppstår som følge av at utstederen er etablert i en bestemt stat,
 - c) gjennomsnittlig restløpetid for den sentrale motpartens portefølje er høyst to år,
 - d) de er angitt i en av følgende valutaer:
 - i) en valuta med en risiko som den sentrale motparten kan godtgjøre at den kan styre, eller
 - ii) en valuta som den sentrale motparten clearer transaksjoner i, innenfor grensen for de sikkerhetene som mottas i den valutaen,
 - e) de kan omsettes fritt og er ikke omfattet av reguleringsmessige begrensninger eller av krav fra tredjepart som hindrer avvikling,
 - f) de har et aktivt marked for direkte salg eller gjenkjøpsavtaler, med mange ulike kjøpere og selgere, som den sentrale motparten har sikker tilgang til, også under stressede forhold,
 - g) pålitelige prisopplysninger om disse instrumentene offentliggjøres regelmessig.
2. Ved anvendelse av artikkel 47 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012 kan derivatkontrakter også anses som svært likvide finansielle investeringer som innebærer en ubetydelig kreditt- og markedsrisiko, dersom de er inngått for å
 - a) sikre et misligholdende clearingmedlems portefølje som del av den sentrale motpartens framgangsmåte ved mislighold, eller
 - b) sikre valutarisiko som oppstår som følge av den sentrale motpartens ramme for styring av likviditet opprettet i samsvar med i kapittel VIII.

Dersom derivatkontrakter anvendes under slike omstendigheter, skal anvendelsen være begrenset til derivatkontrakter som det regelmessig offentliggjøres pålitelige prisopplysninger om, og til den perioden som er nødvendig for å redusere den kreditt- og markedsrisikoen som den sentrale motparten er eksponert for.

Den sentrale motpartens retningslinjer for anvendelse av derivatkontrakter skal godkjennes av styret etter samråd med risikokomiteen.
